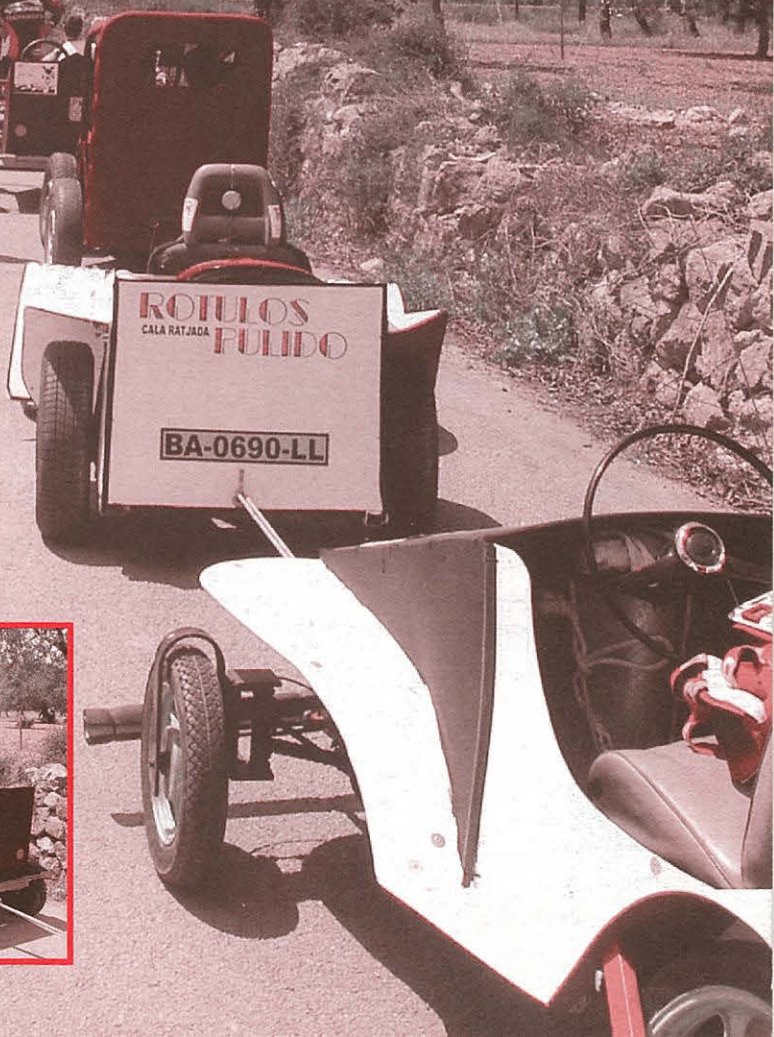

Llum d'Oli

P O R R E R E S

PACKS
CORONA

Activitats de l'Agrupació..... 4

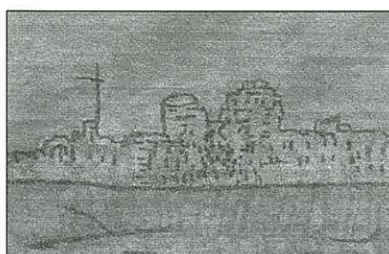
Creació..... 28

Esport..... 36

Activitats geperudes 9

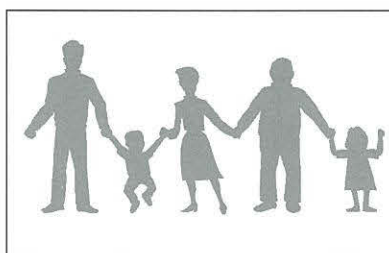
Opinió..... 31

Llum de llibres 37

Informació local 10

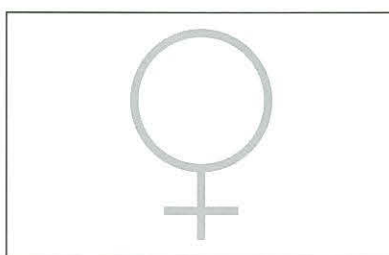
Espai Escolar 33

Llum d'Oli Verd 38

Tribuna Pública 22

En Femení 34

Llum de Viatges 39

Notes històriques..... 26

Llum Jove..... 38

Juny de 2004 - Nº 99
Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:
Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Almoina, 67-1r.
Tel/Fax 971 64 71 86

Consell de Redacció:
Gaspar Barceló i Barceló
Margalida Barceló Taberner
Antoni Gornals i Mesquida
Joana Maria Julià i Mora
Catalina Oliver i Riera
Maria Sampol Ballester

Col·laboradors/es:
Germanes Barceló-Crespí
Maria Barceló i Crespí
Maria Antònia Bauçà Portell
Josep Domínguez
Marta Escoda Trobat
Professorat Escola Nova
Paula Farelos Monserrat
Agustina Ferrer Ferrà
Biel Gomila
Caterina Gornals Miralles
Antoni Heitzmann Barceló
Coloma Martorell Mora
Pep Mas
Josep Maria Mora
Joana Mora Cerdà
Tòfol Noguera
Josep Palerm
Catalina Puigrós Gornals
Margalida Roig Font
Joana Aina Roig Sampol
Lina Santmartí Bauçà
Joan Sorell Adrover
Aina Sorell Rueda
Bernat Vidal Arbona

Portada
Davallada als inferns
Foto: Antoni Gornals

Fotografies
Maria Barceló
Llum d'Oli
Fotos Vidal

Imprimeix
Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: grafilopis@teleline.es

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*
Adreça electrònica: llumdoli@terra.es
llumdoli@eresmas.com

**Amb el
suport de**

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ANY D'ELECCIONS A L'AGRUPACIÓ CULTURAL

Aquest any 2004 haurà estat un any d'eleccions també per a la nostra entitat perquè ja està a punt d'acabar el període de tres anys de la junta directiva actual.

Dia 11 de setembre celebrarem eleccions per renovar la Junta de Govern de l'entitat. Des d'aquestes planes volem encoratjar les persones que estimen la cultura, la nostra llengua, la nostra terra i el nostre poble que s'animin a presentar-se per mantenir en forma i en plena activitat l'Agrupació Cultural.

L'Agrupació Cultural és una entitat amb caràcter, coneguda arreu de tota Mallorca, molt arrelada a Porreres i que des de l'any 1971 es troba en actiu. Al llarg d'aquests anys en què hem viscut tants de canvis polítics i socials sempre ha tengut un paper molt important dins la societat porrerenca sobretot durant els primers anys de transició política, de normalització lingüística, de llibertat d'expressió, de defensa de la terra... Any rera any les diferents juntes i els seus corresponents presidents han sabut mantenir l'entitat i adaptar les seves activitats als canvis i les característiques de cada època.

Ara, Porreres, i també Mallorca, necessita que l'Agrupació segueixi fent aquesta tasca, perquè els objectius que es marquen els seus fundadors encara són ben vigents. Des de l'entitat tenim la convicció que amb l'aportació de gent feineria i il·lusionada podrem continuar treballant per la cultura a Porreres.

Animau-vos a presentar les vostres candidatures! Seran molt ben rebudes!

CICLE DE LLIÇONS

Joana Mora Cerdà

Lliçó del poeta **Miquel Cardell** de dia 17 d'abril

MAIG

Les lliçons d'aquest mes han estat enfocades cap a donar a conèixer una sèrie d'experiències de persones porrerenques a altres països.

A Porreres hi ha molta gent que ha viatjat a països de diferents continents i que tenen moltes coses per contar, mostrar i ensenyar.

Creim que és una proposta interessant i que ha de tenir continuïtat.

Dia 8 de maig, **Catalina Capellà**, professora d'educació física ens va fer viure,

amb l'entusiasme que demostrà al llarg de l'exposició, la seva estada al Brasil.

Mitjançant una beca d'intercanvi amb una Universitat del Brasil, na Cati va poder conviure durant 9 mesos amb una família d'allà compaginant la feina, visites, festes, excursions i vida familiar. Amb la xerrada *Un trosset de vida al Brasil*, com molt bé va titular, ens fa donar a conèixer el que i com va viure aquest temps a aquest país i el que ha significat per a ella.

Al llarg de l'exposició varem poder contemplar una bona col·lecció de diapositives acompanyades de música i un glopet de MATE preparat per a l'ocasió.

Dia 29 de maig.- *Una experiència educativa a Guatemala* fou el títol de la xerrada del mestre porrerenc **Biel Barceló Nicolau**. El passat estiu en Biel i un company, també mestre, amb el suport de l'STEI, Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes, va poder viure una experiència educativa a Guatemala. Foren dos mesos intensos, convivint amb una família d'una zona bastant pobra de Guatemala i fent feina amb un grup de mestres d'allà.

La visualització d'una col·lecció de diapositives feren possible veure el lloc, la gent amb la qual va conviure en Biel, així com la riquesa paisatgística del país.

Dia 12 de juny.- *Arena i color* és el títol que molt bé va triar na **Margalida Vicens** per contar-nos la seva experiència al camp de refugiats de la República Àrab Sahariana Democràtica a Tindouf (Argèlia) a la inhòspita *hamada* del Sàhara. La seva experiència és de cooperació sanitària en un programa fet des de Mallorca sobre alimentació i nutrició infantil, en el qual col·labora com a infermera. La seva exposició va tractar de forma central sobre les característiques del programa i sobre els seus resultats, però evidentment es va emmarcar en les condicions de vida dels refugiats i en el paper de les entitats de cooperació. Al col·loqui posterior es va parlar també de la situació política i humanitària d'aquest poble que fa 29 anys que viu exiliat al desert d'Argèlia, sense que es vegi una possibilitat d'un futur retorn en condicions al seu país, ocupat pel Marroc. La conferència es va il·lustrar amb fotografies sobre el programa i la vida dels refugiats i els cooperants als campaments sota uns cels d'horabaixa fascinants.

Dia 19 de juny.- Sopar de Cloenda del XII Cicle de Lliçons.

PROPERES ACTIVITATS

GEP

Dia 31 de juliol es prepara una acampada al puig Tomir per gaudir de la lluna plena d'estiu. S'anunciarà amb cartells com de costum.

FESTES DE SANT ROC

Dins la programació de les festes de Sant Roc, encara manca concretar el dia i l'hora, l'Agrupació té programat realitzar un vetllada nostàlgica dels anys 60 i setanta *Nit de records: música i sales de festa a la Mallorca dels anys seixanta i setanta* a càrrec de Margalida Pujals i a continuació l'actuació en directe de tres components del grup mallorquí d'aquesta època *Los Javaloyas*.

NÚMERO 100 DEL LLUM D'OLI

Properament sortirà al carrer el **número 100** de la revista Llum d'Oli. Des de l'any 1978 en què va sortir el primer número fins ara, l'any 2004, són moltes les persones que han passat per la redacció del Llum d'Oli i que han fet possible que sortís cada dos mesos la revista. Articles, fotografies, notícies locals, crítiques, opinions, reportatges, entrevistes... publicades a cada número al llarg d'aquests anys 1978-2004 són un document imprescindible a l'hora d'estudiar la història recent del

nostre poble. Per tant vos convidam a festejar aquest esdeveniment juntament amb tots els col·laboradors i col·laboradores, amics i amigues subscriptors i socis de l'entitat. Més endavant vos anunciarem el dia i l'hora.

ELECCIONS A L'AGRUPACIÓ

Dia 11 de setembre celebrarem eleccions per renovar la Junta de Govern de l'entitat. Fa tres anys que es varen elegir els membres actuals de la junta:

Presidenta:	Joana Mora
Vicepresident:	Bernat Bauçà
Secretari:	Bartomeu Garí
Tresorera:	Joana Matas
Vocals:	Jaume Cerdà, Vicenç Marí, Antoni Gornals, Tòfol Noguera, Marta Escoda.

Després de les eleccions municipals del maig de 2003 Bernat Bauçà deixà el seu càrrec de vicepresident i quedà com a vocal, per incompatibilitat amb la tasca municipal de l'àrea de cultura i educació. Passà a ocupar la vicepresidència de l'entitat el vocal Tòfol Noguera.

Com hem dit a l'editorial, totes aquelles persones que s'animen a presentar-se, seran molt ben rebudes, perquè sabem que la nostra entitat només serà plural i innovadora si hi ha participació de gent nova disposada a fer feina amb il·lusió.

Compraria terreny
a Porreres
(màxim una quarterada)
amb casa o caseta,
no importa el seu estat.

Pagament al comptat

Els interessats
podeu cridar al
telèfon 971 76 84 75
i demanau per
n'Esperança o en Xisco

ESTANC CA NA JAUME

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

PAPERERIA ALMOINA

Llibreria - Fotocòpies - Objectes de regal

C/. Almoina, 10 • Tel. 971 16 80 19

CONCURS DE CONTES I DIBUIX 2003 ANY MOLL

El pingüí

Lina Santmartí Bauçà
(2n ESO)

Hi havia una vegada un pingüí que tenia ganes de saber com era la vida a un poble i també volia saber com era la vida de camp. Ell vivia al Pol Nord i havia decidit que volia visitar Mallorca, perquè els seus amics li havien dit que era molt bonic. El pingüí, que nomia Joan Lero, només estava acostumat a viure al Pol Nord, amb temperatures molt baixes, menjar peix cru, recent caçat, i dormir a les seves cases, que són iglús, fetes de gel, per tant s'hi està molt fred. Els seus amics no li havien dit que les temperatures de Mallorca eren suaus. El dia que havia de partir i agafar l'avió van començar els seus dubtes, com anar a l'aeroport? Ell no havia sortit mai del seu redol i no coneixia món, per tant no va saber com anar a l'aeroport, que no estava gaire lluny. El seu amic en Terol el va guiar fins a l'aeroport i li va explicar el que havia de fer i li va dir:

- "quan pugis a l'avió, que és un vehicle molt gran, l'hostessa, que és una al·lota molt bonica, amb una falda molt curta, et dirà on t'has de seure i que t'has de posar el cinturó de seguretat".

I en Joan Lero li va preguntar:

- "Què és el cinturó de seguretat?"

El seu amic li va respondre:

- "És una cinta negra que et ferma la cintura perquè no et puguis moure o fer-te mal a l'aterratge o quan parteixis."

La Flor Romanial, Toni Heitzmann Barceló, 4t Primària. (CP Escola Nova)

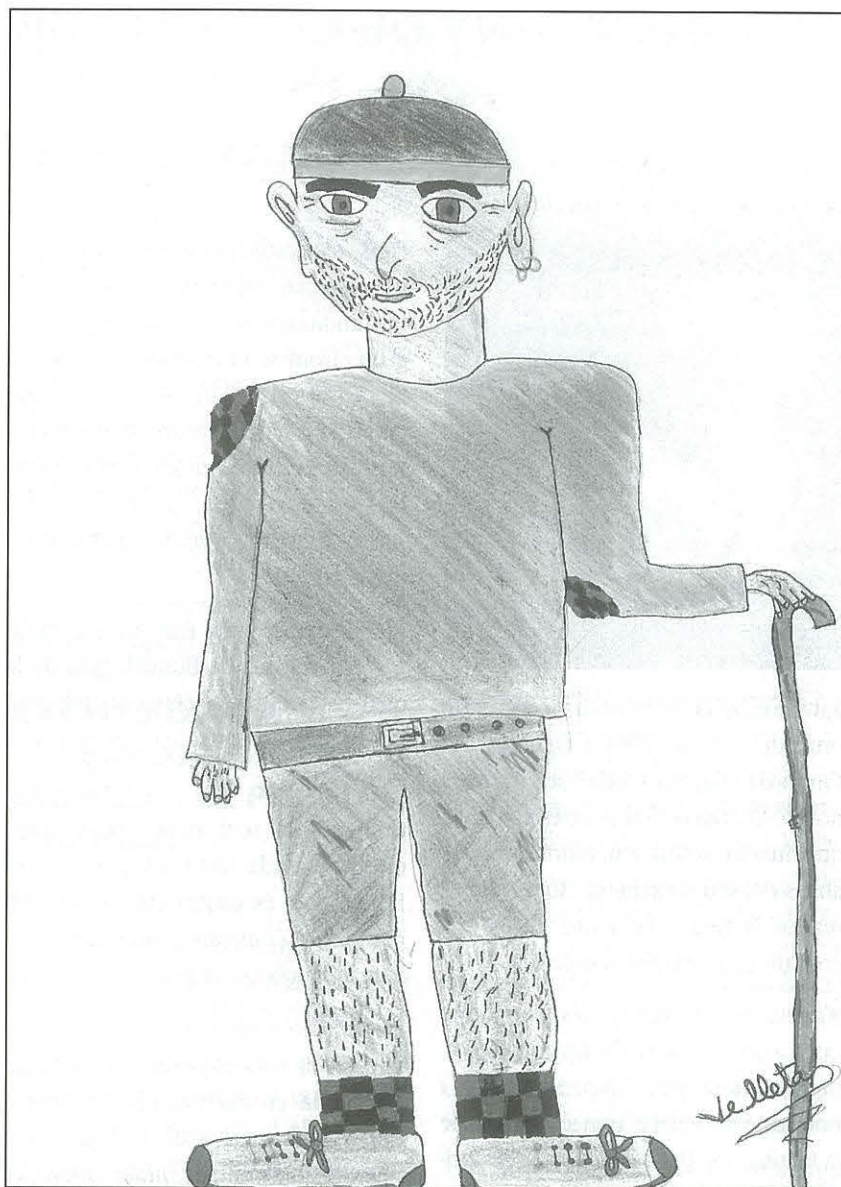
Va arribar el moment, ja sabia més o menys què havia de fer, es va despedir dels seus amics i va pujar a l'avió i quan va veure aquella al·lota tan bonica, la va xiuxiuejar i quan ella es va girar, va tornar més vermell que una tomàtiga.

El vol va ser ràpid, va durar una hora i li va passar volant, contemplant aquella bonica hostessa, i de cop va sentir un renou i no sabia què era i era el

renou de Mallorca. Ell, el set-ciències, va agafar un taxi i va venir cap a Porreres, perquè volia conèixer aquest poble tan i tan bonic que tenim. Quan va arribar, tenia molta de calor, perquè havia duit una roba molt gruixada, ja que es pensava que feia molt de fred; va ser tot el contrari, feia molta de calor. Va anar a cercar un lloc allà on poder dormir i aquest va ser sa Bassa

Rotja. Ja que havia vingut, havia d'aprofitar per conèixer el poble, el que li va agradar més van ser els camps, perquè mai de la seva vida n'havia vists.

Ell, el pingüi vaiver, va seguir la seva ruta un poc guiada pels seus amics i venint de sa Bassa Rotja, quan ja va entrar dins del poble va veure un lloc tancat, allà on hi havia molts al·lots practicant esport, encara que ell no sabia què feien. En Joan Lero va pujar a les grades, va veure que hi havia nins de 4 i 5 anys jugant a futbol i al costat uns altres que jugaven a bàsquet. Ell s'animà i va demanar a veure si també podia practicar un poc de futbol, però amb les cames tan curtes que tenia no li va anar bé, i es va enfadar moltíssim. Ell, definitivament, se'n va anar. Al costat hi havia un gran col·legi i ell volia saber el que hi feien els al·lots i un nin anomenat com ell. Li va dir que s'hi anava a aprendre. Ara ja havien passat deu dies, ja coneixia el poble, havia visitat molts de camps, menjava com els altres, s'havia adaptat al clima i va decidir quedar-se a viure aquí, perquè aquest poble li agradava molt i els seus veïns l'havien acollit molt bé. Els seus amics jugaven amb ell i un dia la seva família i els seus amics també van poder quedar a viure a aquest poble tan bonic com és Porreres.

Vellet, Paula Farelos Monserrat, 6è A. (CP Escola Nova)

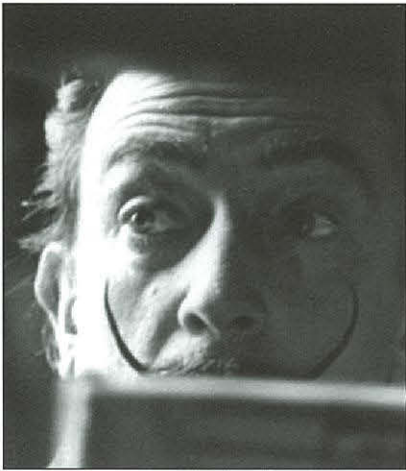

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

2004, UN ANY DE CELEBRACIONS CULTURALS

SALVADOR DALÍ

Maria Antònia Bauçà Portell

Salvador Dalí i Doménech va néixer un onze de maig de 1904 a Figueres (Alt Empordà –Girona-), on el seu pare era notari. El nom de Salvador és el mateix que duia un germà seu, mort pocs anys abans del seu naixement. Aquest fet va marcar la seva vida ja que ell es veia com un fantasma del seu germà.

S'inicia en la pintura als deu anys, quan coneix l'obra de Ramon Pitxot, pintor influït per l'impressionisme i postimpressionisme francès i amic de la família. De 1917 daten les seves primeres obres, que acusen aquesta influència i mostren una genialitat insòlita en un nin. Va ingressar a la "Real Academia de Bellas Artes de San Fernando" a Madrid, on va establir amistat amb el poeta Federico García Lorca i el cineasta Luís Buñuel. L'any 1926 va ser expulsat perquè durant l'examen final va titllar d'"incompetent" el tribunal que l'havia d'examinar. Durant aquesta època, alternava els paisatges empordanesos amb quadres cubistes o deutors del classicisme mediterrani del Picasso dels anys vint.

Dalí s'uneix als surrealistes el 1929, a París, els quals, guiats per André Breton, queden impressionats per la seva profundització en les recerques del grup: front a l'automatisme proposa objectivar i sistematitzar el deliri, mantenint la vigència del somni de la vigília. Això és el que ell anomena "mètode paranoico-crític", és a dir, agafa les seves obsessions i desitjos per convertir-los en art.

El 1929 s'estrena a París *Un ca andalús*, la pel·lícula de Buñuel, guió de la qual havia escrit el cineasta amb Dalí l'estiu passat a Cadaqués (Alt Empordà –Girona-).

Comença la seva relació amb Gala, encara casada amb el poeta Paul Eluard, que es converteix amb la seva permanent companya, model i musa a la manera obsessiva pròpia de Dalí.

La seva unió amb Gala i la revelació que en la seva exposició parisina de 1929 una cromolitografia del Sagrat Cor s'acompanyava de la llegenda *a vegades escupo per plaer sobre el retrat de la meua mare* determinen la ruptura amb el seu pare, a qui no tornarà a veure fins a 1948.

La dècada dels trenta és especialment intensa. Tots els temes de la seva obra surten en aquests anys: els rellotges blans (*La persistència de la memòria*, 1931), les figures dobles (*L'home invisible*, 1929-1933), els aliments i organismes en putrefacció (*L'espectre del sex-appeal*, 1934) i l'obsessió per l'Angelus de Millet. Diferents escrits teòrics perfilen el mètode paranoico-crí-

tic, i la seva reputació escandalosa s'afirma amb la prohibició per la censura francesa de *L'edat d'or*, pel·lícula de Buñuel en la qual també va col·laborar.

Crea malestar a Breton i als surrealistes i es produeix la seva expulsió del grup. Salvador Dalí es converteix en Avida Dollars per als surrealistes. El 1934, viatja per primera vegada a E.U.A..

Instal·lat a Port Lligat (Alt Empordà –Girona-) amb Gala, incorpora la temàtica religiosa al seu univers amb les diferents versions de la *Madonna de Port Lligat* o del *Crist de Sant Joan de la Creu*. També s'interessa pels descobriments científics lligats a la física nuclear o a l'estructura molecular de l'A.D.N.. La seva activitat s'estén a camps com l'escenografia teatral i cinematogràfica, el disseny de joies o l'hol·lografia.

Els darrers anys estan dedicats al museu de Figueres, inaugurat el 1974, i la seva darrera obra se centra cada vegada més en la revisió dels grans mestres que sempre va admirar.

El seu "geni" va decaure quan, el 1982, va morir Gala. La pèrdua el va deixar molt abatut i es va posar greument malalt, a conseqüència d'un possible intent de suïcidi per mitjà d'una deshidratació autoimposada. Va patir greus cremades en un incendi que va tenir lloc a la seva habitació, però encara va sobreviure cinc anys més en estat de recés, completament aïllat, fins el 23 de gener de 1989, data en què va morir.

**ACTIVITATS
GEPERUDES**

SA FONT DE SA PEGA

Dia 25 d'abril partirem de plaça, com de costum, per dirigir-nos cap a uns dels indrets, tal vegada més desconeguts, de tramuntana: Sa Font de sa Pega i el Puig d'en Costurer, en el terme de Campanet.

Deixarem els cotxes a l'Oratori de Sant Miquel i ens dirigirem cap a Monnàber Vell, des d'on ens n'anarem cap al comellar de sa Font de sa Pega. En aquest punt varem reprendre forces i continuarem

per dins una torrentera fins a sa font. De sobte entrarem dins un bosc d'alzines espectaculars per la seva grandària i que ben segur que són mil·lenàries.

De sa font, que no du massa aigua, seguirem cap al puig d'en Costurer, d'uns 530 m., d'on tenguérem una esplèndida panoràmica del pla de l'Illa.

Davallarem del puig i cercarem un redol amb un poc d'ombra per dinar i fer *sa becada*, reemprenguérem la marxa per dins unes carritxeres, fins que arribàrem a les cases de Sa Plana, que està totalment derruïda. Continuarem davallant fins al començament del comellar i d'a-

quí començarem a desfer el que havíem fet al matí fins a l'Oratori. Aquest dia havien celebrat la festa d'aquest lloc que se celebra cada any dins la setmana de Pasqua. La tradició és pujar al pi i ja n'hi va haver que no pogueren resistir la temptació i s'hi enfilaren.

Coneguérem aquest entorn de la mà d'en Joan Capellà de Randa.

**EXCURSIÓ A LA
TALAIA DE SON
JAUMELL I EL PUIG DE
S'AGUILA**

DIA 30 DE MAIG 2004

Per començar aquesta excursió ens desplaçarem en cotxe a la platja de Cala Mesquida del municipi de Capdepera.

A les 10 del matí partirem a caminar i vos podem ben assegurar que era un diumenge per torrar el cul a les llebres. No ens va estranyar que hi hagués gent que es pegava una bona remullada a la mar. La guia d'aquesta excursió va ser la nostra amiga Maria d'Artà i ens va

conduir fins el Cap des Freu tot fent una bona caminada. Allà ens sorprengué la gran quantitat d'ous de les gavines que hi trobàrem.

Seguim la camina fins a la talaia de Son Jaumell (272 m) que és de petita altura però té unes vistes impressionants sobre Cala Ratjada, Capdepera, Artà i les serres de la contrada.

De baixada de la talaia ens n'anam fins a Cala Moltó i en arribar a la cala no ho dubtam i ens decidim a posar-nos en remull. L'aigua era un poc freda al principi, però llavors ja no ho era tant. Dinam a la mateixa cala i ens posam a caminar per anar fins al Puig de s'Àguila (245 m). En arribar al cim les vistes encara són més espectaculars que les de la Talaia i com que el dia acompanya veim l'illa de Menorca, i quasi tant d'aprop que algú digué que hi podíem anar nedant per anar a menjar una caldereta de llagosta.

I bé, ja quedava poc, només arribar una altra vegada a Cala Mesquida, i els que no ens havíem untat ens endúiem una pell ben vermella i a punt de pelar-se.

LES MESES ELECTORALS DEL 13 DE JUNY ELECIONS AL PARLAMENT EUROPEU

Margalida Barceló i Taberner *des misser* - Joana Aina Roig Sampol

Can Boterí MESA A

President: Antoni Gornals Mesquida

Vocals: Miquel Gost Seguí i Tomeu Barceló Barceló

Can Boterí MESA B

Presidenta: Àfrica Isabel Rodríguez Ramos

Vocals: Simó Tortella Sbert i Maria Magdalena Vanrell Amengual

Tornem-hi, torna-hi! Una altra vegada votacions... i és que aquests pobres polítics no tenen descans: maig de l'any passat amb municipals i autonòmiques, març d'enguany amb les de l'estat i ara les europees. Per sort podran descansar una mica fins el 2007, quan hi tornarà a haver municipals i autonòmiques, i es podran dedicar a governar o a fer política de forma més concreta i sense tant de renou.

Una altra vegada a fer de reporteress, no sigui cosa que es posin gelosos els d'aquestes meses si veuen que no sur-

ten al Llum d'Oli.

La veritat és que tots estaven molt contents i no se'ls veia tan estressats com els de les anteriors eleccions: no hi havia tants de nervis a l'ambient. I és que això d'Europa no ens ho acabam de creure... però si no hi param esment prendran decisions per nosaltres!

El que sí tenien clar és que havien de sortir bé a la foto. Esperam haver-ho aconseguit.

Al col·legi electoral situat a ca ses monges s'ho passaven d'allò més bé i un

vocal els feia de cambrer i de *buena-fuente*. Aquell col·legi era veritablement *una altra cosa*! L'anècdota fins aquell moment va ser la d'una senyora de certa edat que frisava molt perquè havia d'anar a missa i volia votar un altre pic les estatals amb el sobre blanc pels diputats i el sèpia pel senat. L'avisaren que aquestes eleccions eren unes altres i que hi havia paperetes noves... i se'n va anar sense votar. Val més una missa que Europa!

Al col·legi de la sala polivalent tenien una presidenta que feia festa: *les elec-*

Ca ses monges MESA A

Presidenta: Aina Maria Gayà Blanquer

Vocals: Apol·lònia Cerdà Tomàs i Francesca Font Lliteras

Ca ses monges MESA B

President: Josep Palerm Melià

Vocals: Miquela Mulet Oliver i Joan Picornell Blas

Sala Polivalent MESA A
President: Serafi Expósito Ruiz

Vocals: Maria Antònia Barceló Barceló i Cinthya de las Heras Grimalt

Sala Polivalent MESA B
President: Catalina Servera Sitjar

Vocals: Margalida Rosa Roig Mora i Rafel Nicolau Garau

cions que no diuen que són la festa de la democràcia? Idò es va presentar amb una palangana de pastissos i ens va convidar també a nosaltres. Els va alegrar a tots encara que es queixaven d'haver fet una dematinada en diumenge. Ja veis que eren un grup molt pràctic i ja que els havia tocat discutien si havien de demanar augment de dieta o no: Trobaven que els 52,29 es podien arrodonir a... 60 ! Una de les vocals forma part d'una família molt sortada: a les anteriors eleccions de març li va tocar al seu home. Ja sabem qui va fer el dinar aquest diumenge!

A Can Boterí tots els components de les meses eren prou agradosos, però el local no acompanyava i la imatge és un poc casposa, com a de pel·lícula d'en

Berlanga. Entre les parets i les capses de faries, aquest col·legi és tot un exemple d'idiosincràsia electoral porrerenca. Les anècdotes també són de guió: un home es va presentar a les 8 a votar i com que encara no podia va tornar a les 9 amb el carnet de patró de pesca; devia tenir més votera que pesquera, perquè va anar a cercar el DNI i va tornar per votar. Un altre es va ficar dins l'armari pensant que era la cabina i una dona s'encaparrota a posar dos sobres perquè deia que cada vegada hi havia dues urnes i dues coses a votar. Els de la mesa A ens contaren que havien passat una nerviada, perquè fins poc abans d'acabar el temps reglamentari només eren tres persones entre titulars i suplents; tanta sort que a

darrera hora tot es compongué!

A l'escola nova estaven més que satisfets, perquè hi havia hagut curset de cuina i els varen donar un poc de coca d'albercoc que trobaren deliciosa. L'anècdota la va produir un matrimoni no massa ben avingut (des del punt de vista electoral) ja que ella va votar i ell va manifestar que no hi havia cap partit que li agradàs i això que n'hi havia 31 per triar!

Esperem que qualche director de cine s'interessi pel col·legi electoral de Can Boterí i la capsa de faries i així, ja que hi votam, també ens donaríem a conèixer per Europa, ara que pareix que això del turisme les passa magres. I ja que hi som i posats a demanar si de cas les anècdotes interessassin pel guió, ja vos ho farem a saber.

Escola Nova MESA A
President: Antònia Feliu Gutiérrez
Vocals: Xavier Barceló Bauçà i Antoni Juan Garcies

Escola Nova MESA B
President: Vicenç Mari Sastre
Vocals: Catalina Mora Amengual i Maria Monserrat Vaquer

ANTONI BASSAS

UN CRAC DE LA COMUNICACIÓ VISITA PORRERES

Maria Sampol, Joana Mora i Margalida Barceló

Antoni Bassas és un professional de la comunicació molt polivalent. Un periodista de cap a peus que al llarg de la seva carrera ha fet molts de treballs i molt diversos: informació general, política, retransmissions de partits de futbol amb Joaquim M. Puyal, programes d'entreteniment (recordem el 1999 *Aquest any*, cent, un programa que feien cada divendres a TV3 i que commemorava el centenari del Barça) i actualment condueix i dirigeix el matinal de Catalunya Ràdio.

Aprofitant que va passar dos dies a Porreres i va fer una conferència a s'Escorxador, en la qual va destacar que el futur perquè els pobles petits i la seva cultura puguin sobreviure passa necessàriament per assumir que s'ha de fer la feina ben feta, que aquest ha de ser el nostre valor afegit i que aquesta pràctica s'ha de fer també des de l'àmbit local.

D'on vos ve la vocació periodística (família, entorn, ...) i qui són els vostres mestres?

Bé, jo sóc un periodista vocacional, a casa escoltàvem molt la ràdio, estàvem subscrits a *La Vanguardia* i donàvem molta importància a les notícies. Jo veia que a casa era molt important, i a una edat infreqüent m'agradava estar pendent de les notícies. Llavors jo no era bo jugant a futbol, encara que m'agradava molt jugar-hi, per això el pare m'acompanyava al camp del Barça i escoltava els partits per la ràdio. I en un moment determinat vaig pensar: "com que tu no et guanyaràs la vida fent de futbolista, si em feia periodista almenys viatjaria amb els futbolistes". Em semblava un privilegi poder-ho explicar. Jo escoltava els locutors i em deia "que bé si un dia em poguessin escoltar a mi!". És una vocació infantil.

Creis que la ràdio i la TV podrien tenir un paper important en la promoció de la llengua per a tots els territoris que la parlen si incloguéssim més sovint maneres de parlar de tots els llocs (mallorquí, valencià, eivissenc, etc.) i no només del català central?

Jo ho veig bé, i crec que els oients nostres també ho veurien bé, però no hi ha hagut mai la voluntat política ni professional de fer-ho, entre d'altres coses per por, per interferències, perquè no semblava... Però crec que ja és hora de passar a l'acció i que se sentin totes les parles i accents.

En programes de televisió en català

que volen ser més col·loquials, més planers, s'hi sent de cada vegada més el castellà, el recurs a la dita més fàcil, etc. Teniu aquesta percepció? Com ho veis, com a professional de la comunicació?

És molt delicat contestar aquesta pregunta, perquè em féu parlar de la feina d'altres companys. De totes maneres, a mi no em sembla molt desitjable.

Aquí tenim una ràdio i tenim una revista, gairebé a cada poble hi ha una revista local en català, però ja fa molts d'anys que la situació està estancada i no avançam. Com veis el panorama dels mitjans de comunicació a les Illes Balears?

Veig que el diari *Balears* va aguantant, m'imagino, perquè no ho sé, que hi ha iniciatives locals que funcionen. Observo amb molta preocupació les idees que té el Govern Matas sobre la TV. Em sembla que, pel cap baix, és una falta de confiança en la gent creure que no pot assumir una TV en la seva llengua, i pel cap de dalt em fa por que sigui un intent de supeditació a un esquema mental basat en el fet que si no hi ha castellà no hi ha prestigi. Però què és això? Com podem tenir aquest autoodi?

Quin consell ens donaria per a una ràdio de poble?

Que no penseu que és del poble, penseu que és una ràdio.

Què vàreu pensar quan vos varen convidar, com vos heu trobat a Porreres?

De petit vaig estar aquí, a Algaida, Manacor, Randa. Ho coneixia i quan li vaig dir a Baltasar Porcel que havia de venir em va dir: "fan vi". Després m'ha fet gràcia comprovar el lligam històric amb Porrera del Priorat, perquè allà hi he estat amb la família a veure en Lluís Llach. M'encanta la tranquil·litat de l'interior, la costa mallorquina és extraordinària, però aquí a sa Bassa Rotja hi he estat molt bé.

Què creis què pot fer en l'àmbit comunicatiu una revista com *Llum d'Oli* en un poble de quasi 5.000 habitants?

És molt important que hi hagi un ins-

trument de vertebració col·lectiva, de la identitat col·lectiva, on la gent tenguí un instrument per dir les coses, per expressar-s'hi, i on quedi una mica de registre per a la història del que passava en el poble quan miris els números de la revista de fa deu anys. I que es vegi que donàveu veu a tothom i que es parlava amb claredat de les coses. Tots volem ser d'un lloc important, i tenir una ràdio o una revista dóna importància al lloc, el fa existir.

I aquesta va ser la conversa que quedarà escrita al Llum d'Oli que, tal com diu Antoni Bassas, farà d'arxiu històric del seu pas per Porreres.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

ABRIL 2004

Dia 08.....	01,80	litres/m ²
Dia 12.....	02,90	litres/m ²
Dia 14.....	02,10	litres/m ²
Dia 15.....	04,20	litres/m ²
Dia 16.....	07,40	litres/m ²
Dia 22.....	05,10	litres/m ²
Dia 28.....	01,90	litres/m ²

Total 25,40 litres m²

MAIG 2004

Dia 02.....	01,30	litres/m ²
Dia 03.....	00,80	litres/m ²
Dia 03.....	02,60	litres/m ²
Dia 05.....	00,90	litres/m ²
Dia 08.....	11,50	litres/m ²
Dia 10.....	02,70	litres/m ²
Dia 11.....	25,30	litres/m ²
Dia 12.....	00,30	litres/m ²
Dia 22.....	00,40	litres/m ²
Dia 25.....	02,40	litres/m ²
Dia 26.....	00,90	litres/m ²

Total 54,10 litres m²

IG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Bar Pub

ES FAROLET

L'Almoina, 58 - PORRERES

UNA HISTÒRIA D'UNA VIDA PER CONTAR ALS RENÉTS CENTENARI D'AGUSTINA PERICÀS CANTALLOPS

Agustina Ferrer Ferrà

El passat 9 de maig, n'Agustina Pericàs Cantallops va fer 100 anys. El poble ho volgué celebrar amb ella amb una missa i una festa ben especial.

Sempre havia pensat que darrere els seus ulls s'amagava alguna cosa més que una vida. Ho vaig voler descobrir i vaig trobar infinitat d'anècdotes, penes, alegries i, sobretot, vaig trobar el coratge d'una dona que va saber lluitar quan era hora i també va saber fugir quan ho va creure convenient. Per això, ara vos faré un breu resum de la seva història.

La mare de n'Agustina, na Maria, servia a casa dels senyor Lluís Mestre i Pilar Covas que havien tengut un infant, i ella estava amb el nadó. En aquella casa la tractaren molt bé, però va quedar embarassada i se'n va tornar a Algaida, on va néixer n'Agustina. Va néixer dia 9 de maig de 1904 i li deien de Can Palanca. Era filla d'en Mateu

Pericàs i na Maria Cantallops i tenia tres germans més, però la seva infància fou molt dissortada: la seva germana major, na Margalida, va morir als quatre anys. Deien d'ella que semblava una reina de tan rossa i bella com era, però no va tenir sort.

Quan n'Agustina tenia 10 anys va perdre sa mare i el seu germà Mateu, de 8 anys, que estava a Lluç amb un oncle seu. Van morir a causa d'uns bolets emmetzinats per la seva veïna. Així és com varen quedar ella, son pare i el seu germà petit, en Miquel. Son pare se va tornar a casar amb n'Antonina.

El matrimoni Mestre, que vivia en el carrer Colom de Palma, després de la desgràcia va acollir n'Agustina, però la seva madrastra no va poder consentir que es pogués arribar a convertir en una senyora i va manar al seu marit que anàs a cercar la seva filla i la tornàs cap a Algaida. Havien passat dos mesos.

Al cap de 7 o 8 anys n'Agustina va tornar a veure el senyor Lluís, però ell no la reconegué fins que se li tirà als braços i s'emocionaren. Després d'estar a cal senyor Lluís, la recomanaren a s'Estanyol per guardar una nineta que tot d'una s'encisà per ella, però només hi va estar 21 dies; un dia que eren al carrer, la nineta anà a aferrar-se a la falda de la peixatera que passava amb el peix; el senyor, que ho veié des del balcó, li va dir: "sube!" i la va agafar de l'orella tan fort que li va quedar tota la camisa plena de sang.

Tornà a Algaida a casa del seu oncle Toni. La va llogar l'amo d'Aubenya a la Casa Blanca. Però només hi va passar una nit perquè l'amo la va fer dormir devora les vaques i li donà un plat d'arròs per passar tot lo dia; sort que de dia s'havia menjat unes quantes pomes que havia robat d'una pomera de l'hort. Vos podeu imaginar si va dormir poc tancada en aquell molí tot el vespre! L'endemà, tot d'una que l'amo va anar a obrir, va començar a córrer i no s'aturà fins que va arribar a un cafè on cada dia l'oncle Toni hi deixava el diari. Se n'anaren amb un *sereno* a passar comptes perquè ella havia guardat el poc menjar en un racó per tenir proves incriminadores.

Llavors se'n va anar a s'Aranjassa, que era una possessió amb molt bona gent, però pareixia que tenien mal fat. Hi havia un matrimoni amb dos fills i dues filles; primer es moriren els germans de la mare, després els germans del pare, un fill, una filla... fins que quedaren un fill, en Pere Antoni i la mare; anaren a cercar un *curandero* perquè

sempre veien rondar un moixot gris per la casa que només s'aferrava a les cames dels familiars, excepte a les d'en Pere Antoni que sempre anava ple de cabeces d'alls i de creus per evitar el "mal bocí". Anaren a Sant Jordi a cercar una bala beneïda per matar el moix, però no el trobaren enlloc. L'endemà varen descobrir un home mort d'un tir de bala dins el seu llit. Era que estava gelós d'aquella família perquè volia ser l'amo de s'Aranjassa.

Després d'estar cinc anys en aquesta possessió, se'n va anar a Lluçmajor a fer de cuinera a cas metge Rosselló, espòs de na Catalina, que va ser com una mare per n'Agustina, amb 15 anys que tenia. Allà hi va estar durant set anys fins que es va casar amb en Toni, un jovenet amb qui festejava els diumenges quan anaven a la plaça de Lluçmajor.

Se'n varen anar as Tancat Prim, devora s'Aranjassa. Podrien haver fet feina allà, però en Toni no podia veure cap animal, ni ca, ni cavall, ni somera... Se varen comprar un solar a Son Ferriol. Ell es dedicava a fer pous amb "manuela i parpal" i n'Agustina estava llogada en alguns hortets. A poc a poc, se feren una casa i varen tenir dues filles: na Maria i na Miquela.

Però quan esperava la tercera filla, va esclatar la guerra (1936) i varen haver d'estar refugiats molt de temps, ja que estaven envoltats de camps d'aviació: Son Sant Joan, Son Bonet, Son Banya i Son Orlandis. Acabada la guerra, les nines s'anaven casant: na Maria a Felanitx i na Miquela se'n va anar a Reus, tot i que ara ja viu a Porreres.

El matrimoni i la seva tercera filla, també de nom Agustina, varen anar a

fer de majorals a Son Mesquida durant cinc anys i la filla se va posar a festejar amb un porrerenc: en Pedro de can Rialles, i s'hi va casar.

N'Agustina i en Toni tornaren a Son Ferriol. Havien estat anys molt feliços fins que el seu home va tenir un atac cerebral i va morir dia 2 de maig de 1973. I ara fa 21 anys que és a Porreres i ja no se'n tornarà.

Des d'aquí m'ha encomanat que donàs les gràcies a tota la gent que participà d'alguna manera a la seva festa. Vos estarà agraïda 100 anys més perquè en aquest poble ha trobat la tranquil·litat i l'amor que no va tenir de jove. Gràcies a tot Porreres.

Això han estat quatre pinzellades de la seva història perquè encara queda molt per explicar. I qui no ho cregui, que ho vagi a cercar.

VISITA A PORRERES DE LA SOCIETAT ARQUEOLÒGICA LUL·LIANA

Dimarts dia 18 de maig la Societat Arqueològica Lul·liana (SAL) va dur a terme una visita a Porreres. Una cinquantena de persones feren un recorregut detallat per l'església parroquial i pel santuari de Monti-sion i pogueren apreciar l'inte-

rès històric i artístic d'un i altre indret. Un bon sopar a Monti-sion va cloure un horabaixa ben aprofitat. Cal destacar que des de l'Ajuntament obsequiaren als presents amb publicacions sobre el patrimoni cultural porrerenc i que es trobaren amb el grup al san-

tuari. L'Ajuntament de Porreres és soci de la SAL, l'entitat cultural més antiga de Mallorca i en plena vigència. Actualment, n'és la presidenta la historiadora Maria Barceló i Crespi, porrerenca i col·laboradora d'aquesta revista.

BAR - RESTAURANT

N'Hereveta

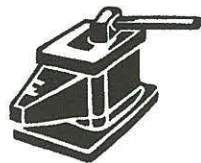

MENJAR A LA CARTA

de 13.00 h. a 15.30 h. i de 20.00 h. a 23.30 h.

ENTREPANS / PA AMB OLI / HAMBURGUESES
GELATS / BATUTS / SUC DE TARONJA NATURAL

Camí de Marina, s/n - 07260 Porreres - Tel. 971 168 464

FERRERIA CAN BATXÀ

TOT TIPUS DE FEINA I ARTESANIA EN FERRO

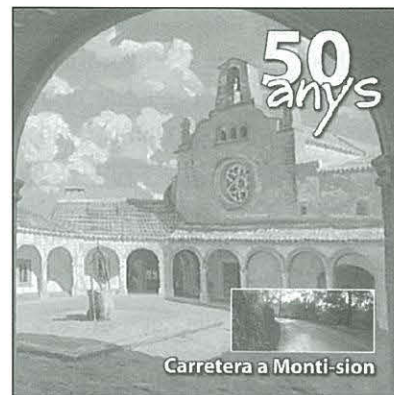
PAU JOAN CASAS JULIÀ

C/. Pare Molina, 9 - baixos - 07260 PORRERES
Telèfons: 971 166 645 - 636 610 211

LA CORAL I LA FILHARMÒNICA PORRERENCA ENREGISTREN UN CD

El 4 de març passat, la Coral de Porreres va enregistrar un CD, commemoratiu del 50è aniversari de la carretera de Monti-sion. Anaren a la Casa de l'Església, al carrer de Monti-sion de Palma, en ple barri antic. Els va dirigir el director titular, Marc Vaquer Estarellas, i els acompanyà a l'orgue la porrerenca Isabel Fiol. Les peces que es poden escoltar al CD són:

- *Ave Maria* Jakob Arcadell (+ ca 1560)
- *Sanctus* Franz Schubert (1797-1826)
- *Goigs a la Mare de Déu del Puig de Monti-sion* Música: Jaume Campins
Lletra: Costa i Llobera
- *Bressol de Nadal* (nadala popular recollida a Bunyola per A. Estarellas) Orgue: A. Mateu
- *Pregària a taula* Heinrich Schütz (1585-1672)
Traducció: Joan Costa
- *Salve regina* Lluís Romeu
(Déu vos salve, reina i mare)

A més d'aquestes 6 peces de la Coral, hi ha enregistrades al CD tres peces interpretades per la Filharmònica Porrerenca, dirigida per Joan Martorell. Aquestes són:

- *Porreres* Felipe Manchon
- *Artin* Baltasar Moyà
- *Desfile Azul* Xamena

UNA PORRERENCA PROFESSA VOTS COM A MONJA

El passat 15 de maig, i en una cerimònia celebrada pel Bisbe de Mallorca Jesus Murgui, a l'església de Santa Magdalena, una porrerenca va professar els seus vots com a monja de clausura. Es tracta de Catalina Font Vidal de 29 anys, de Can Niu. Des de feia molts d'anys cap porrerenca havia ingressat a un convent de clausura.

Catalina Font Vidal "Niu" el dia de la celebració amb les seves germanes en la fe.
Diari de Mallorca, diumenge 16 de maig de 2004

GRAN FINAL A MONTI-SION DE LA II EDICIÓ DE LA DAVALLADA ALS INFERNS

Els millors carretons de Mallorca realitzaren diumenge dia 16 de maig la darrera davallada de la temporada, en al gran final que es va disputar a Monti-sion en la segona edició d'aquesta cursa, organitzada pel Consell de Mallorca i l'Ajuntament de Porreres.

Una cinquantena de carretons, els millors de cada poble, es varen reunir als peus del puig de Monti-sion per competir en les tres categories següents: velocitat, disseny i posada en escena.

El premi més desitjat, el de velocitat, va ser per al carretó *Tricycle Loco* de Vilafranca i Maria de la Salut, mentre que el de disseny l'hagueren de compartir

el *Picachu* d'Andratx i l'*Skul Bus* de Santa Eugènia, ambdós molt elaborats. Quant al premi corresponent a la millor posada en escena va ser atorgat al *Llaüt de ses Nores* de Felanitx.

Les fortes mesures de seguretat preses i la coordinació d'un nombrós grup de

voluntaris va possibilitar que la competició no sofrís cap entrebanc seriós i el control de la gran quantitat d'espectadors que es va desplaçar a Monti-sion per seguir aquest esdeveniment.

La festa acabà amb una paella a dalt del puig.

NOVA JUNTA DIRECTIVA DE L'AGRUPACIÓ AIRES DE MONTI-SION

Coloma Martorell Mora

L'Agrupació Folklorica Aires de Monti-sion, no volia deixar passar aquesta oportunitat que ens brinda la revista Llum d'Oli per donar-vos a conèixer a tots la "nova imatge" que té l'Agrupació, des del passat dia 3 d'abril.

Ens reunirem en caràcter d'Assemblea Ordinària, per elegir una nova Junta Directiva. Aquesta nova Junta quedà consti-

tuida de la següent manera:

Presidenta: Coloma Martorell Mora
Vicepresident: Bartomeu Barceló Matas
Secretària: Antònia Roig Ballester
Tresorera: Margalida Vaquer Sorell
Vocal: Felip Sánchez Fernández

Endemés d'aquesta Junta, comptam amb un grup de suport compost per:

Margalida Aguiló
Margalida Noguera
Mª Francisca Sabater
Antònia Xamena

Volem dir-vos que quedam a la disposició del poble de Porreres, i en especial de les seves entitats, que com nosaltres es dediquen a fer poble. Per posar-vos en contacte amb nosaltres ho podeu fer a través del correu electrònic: colomamartorell@wanadoo.es, del telèfon 971647523, o a l'Apartat de Correus nº 32.

XXV ANYS DE LLUM D'OLI II NOTICIARI PORRERENC 1996-2003

Gaspar Barceló i Barceló

Any 2001

Darrer porrerenc del segle XX i el primer del segle XXI. Antoni Mesquida Martorell va néixer el 22 de desembre de l'any 2000, i en Fèlix Amengual Mora va néixer dia 4 de gener de l'any 2001. Llum d'Oli núm. 80

Reapareixen per un dia "Los Quijotes". Fou el passat 15 de desembre en un petit concert al Bar Can Guillem. Llum d'Oli núm. 80

El Grup Foganya representa per primera vegada un musical. *Els Pirates* s'estrenarà a l'auditori municipal el divendres 2 de març. Llum d'Oli núm. 80

Els de Porrera ens tornen la visita. Llum d'Oli núm. 81

L'Escola Nova de Porreres celebra el seu 25è aniversari. Llum d'Oli núm. 82

Dia 3 de juny va morir en Rafel Segura Barceló *Gelat* als 102 anys. L'amo en Rafel havia nascut el mes de juliol de l'any 1898. Llum d'Oli núm. 83

Porrerencs i porrerenques opinen sobre els dos anys del Pacte UM-PSM a l'Ajuntament. Llum d'Oli núm. 83

"Els Pirates del Foganya". 2-III-2001

A la memòria d'en Pep Roig. El que havia estat tants d'anys batle de Porreres va morir el passat 12 de juny. Llum d'Oli núm. 83

130 litres per metre quadrat inundaren Porreres la matinada del 7 de setembre. Llum d'Oli núm. 84

Segons informacions aparegudes a diversos mitjans de comunicació, a Porreres s'hi construirà una central llitera. Llum d'Oli núm. 84

El passat 6 de novembre el Grup d'Esplai de Porreres va celebrar el seu vintè aniversari amb una festa a l'auditori municipal. Llum d'Oli núm. 85

El dia que el vent es tornà furiós. El fort vent i les fortes pluges de la nit del dia 10 i la matinada de dia 11 de novembre deixaren un paisatge desolador a Porreres i a tota Mallorca en general. Llum d'Oli núm. 85

El dissabte de Santa Catalina, Maria

PERRUQUERIA

extensions
tallats de moda
tints
banys de color
tota casta de metxes
moldejats
desarissat
recollits
núvies
comunions
etc...

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

ESTÈTICA

depilacions
neteja cutis
decoració d'ungles
tint de pestanyes
moldejats de pestanyes
massatges
manicures
pedicures
maquillatges

obert de dimarts a divendres de 9 a 12 i de 15 a 20 h - dissabte tot el dia

C/ Passaratx, 114 - Tel. 971 166 646 - PORRERES

Barceló i Crespi presentà un nou llibre. Es tracta de *Sobre Porreres*, un recull d'articles, notes i altres escrits que l'autora ha publicat sobre Porreres a les diferents publicacions locals. Llum d'Oli núm. 85

Any 2002

El dia 22 de desembre passat tingué lloc a l'auditori municipal de Porreres l'estrena de *Na Mandanga i na Patanga*, una obra sobre Porreres, escrita per un porrerenc i representada per porrerencs i porrerenques. Llum d'Oli núm. 86-87

Inaugurades les noves dependències de La Caixa Rural a Porreres. La nova oficina està ubicada a la Plaça de la Vila. Llum d'Oli núm. 86-87

Mor als 101 anys Margalida Maimó *Carabina* i pren el seu relleu Francisca Oliver *Menuda* complint 100 anys el passat 19 de gener. Llum d'Oli núm. 86-87

El passat 2 de febrer va morir als 92 anys mossèn Joan Julià Sastre més conegut pels porrerencs com el capellà de Banyeres. Mossèn Joan va escriure el llibre *Porreres. Coses d'altre temps*, publicat l'any 1982. Llum d'Oli núm. 86-87

Mor el nostre soci-col·laborador Julià Barceló i Aulí. En Julià *Peixet* deixà entre moltes d'altres coses 45 anys d'observacions meteorològiques. Llum d'Oli núm. 86-87

Èxit de participació a la 1ª Volta Nocturna organitzada pel GEP. Llum d'Oli núm. 88

60è aniversari de la Coral de Porreres. Els actes programats començaran dia 13 d'abril per concloure el 26 de des-

"Na Mandanga i na Patanga". 22-XII-2001

embre amb el concert de Nadal. Llum d'Oli núm. 88

L'Ajuntament presenta la programació "Aquest estiu Porreres". Quatre mesos de actuacions musicals i concerts que ompliran de festa i música els carrers, les places, i els espais públics de la vila. Llum d'Oli núm. 88

El PSM/EN celebra el seu 25è aniversari. El PSM de Porreres ho celebrà amb un sopar-festa a Monti-sion. Llum d'Oli núm. 89

Porreres poble acollidor. Quatre infants del poble saharià procedents del camp de refugiats de Tindouf passaran unes bones vacances a Mallorca acollits per famílies porrerenques. Llum d'Oli núm. 89

El passat 10 d'agost Mª Antònia Munar i Mª Antònia Vadell inauguraren el Museu d'Art Contemporani. Llum d'Oli núm. 90

El dia de Sant Roc l'Ajuntament de Porreres va lliurar la Medalla d'Or de la Vila de Porreres a les Germanes de la Caritat. Llum d'Oli núm. 90

L'ajuntament d'Escorca en sessió extraordinària del passat 1 de setembre, va atorgar al Pare Rafel Juan Mestre, porrerenc i missioner del Sagrat Cor, el nomenament de fill Adoptiu. Llum d'Oli núm. 90

Monogràfic especial sobre l'evolució de l'excursionisme porrerenc a través de l'Agrupació Cultural des de la seva fundació l'any 1971. Llum d'Oli núm. 91

**Llorenç
Cerdà
Mora**

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

SABEU QUE...

... per l'Ajuntament es veu que s'han agafat seriosament això de rebaixar el nivell de llengua que predica na Munar? S'ha fet un cartell destinat al jovent amb faltes d'ortografia! Vaja quina defensa de la llengua que fa UM! Això que és: ser positius o ser manyans?

... els que fan passejades per Monti-sion ens han fet arribar que amb la davallada als inferns dels carretons varen quedar bales de palla escampades i encara hi són. A què s'espera? A que l'estiu s'encengui i Monti-sion sigui un infern?

... tot i que l'arribada de turistes a Son Sant Joan apunta a l'alça, l'ocupació hotelera apunta a la baixa? Deu ser culpa del pacte de progrés?

...el Conseller de turisme Joan Flaquer diu que en d'altres destinacions turístiques d'Espanya també passa el mateix? No, si el que no es consola és perquè no vol.

... en un hotel d'aquests del tot inclòs, i que ara proliferen tant per Mallorca, un client va ser capaç de menjar-se 42 gelats? Devia ser un goranot!

... en una enquesta s'assenyala que només el 12% dels habitants de Balears no saben llegir ni escriure en català? *Mira si te riu.*

... s'ha reobert el cas del Túnel de Sóller? Si els perjudicats per la concessió guanyen el cas, cosa molt poc probable, doncs anys enrera es va donar per prescrit, el govern de les illes se n'haurà de fer càrrec de totes les despeses, inclosos els milions que alguns es quedaren de manera irregular.

... a Balears cada any es cremen 33 tones de bosses de plàstic? Per asfixiar-se!

... des de principis del passat mes de maig Porreres compta amb un policia turístic? Miami beach.

... a mitjans del passat mes de maig el gerent de Prilac va presentar la seva dimissió? La central lletera arrossega un dèficit de quasi 500.000 euros, i segons els experts té els dies comptats.

... si demanau hora per telèfon per anar al metge al centre sanitari de Porreres, vos contestaran des de Palma? Això sí, almanco tenen el detall de fer-ho en català.

... hi ha pintades i pintades? I si no ho creis, mirau quines són les que han tapat de per davora el pavelló! I és que n'hi ha que tenen la pell ben prima!

...ja era ben hora que els quintos diguessin qualque

cosa més que *quintos quintos quintos* o que només pintassin pardals amb quatre gotetes? A veure si és vera i el jovent s'implica una mica més i no només per protestar un dia a l'any.

... a la porta d'entrada d'una gestoria hi vam veure un cartell que posava: *Estrangers, no s'atenen consultes ni es tramiten expedients d'estrangeria*. Com si diguéssim, no molestin, fora. Mallorca segle XXI.

...segons arrels ben informades, a les properes festes de Sant Roc podrem tornar gaudir de l'actuació del grup Horris Kamoi? Deuen tenir un contracte de per vida.

... que la construcció de la rotonda de davant la creu, aprovada ara fa un any, haurà d'esperar a l'any que ve? Des del Consell de Mallorca diuen que no hi ha doblers. Deu ser per segons què!

... deu empreses opten o optaven a la concessió de les obres de construcció de l'Institut? Amb el temps que fa que es va aprovar, ja s'hagués pogut construir una universitat.

... la temporada que ve Ses Forques estrenarà noves graderies i camp de gespa artificial? Les obres començaren a finals del mes de maig, i està previst que pel començament de la lliga 2004/05 estigui tot a punt. Tanta sort que hi ha coses que fan via!

... es parla de la possibilitat que en un termini no massa llunyà, a l'hivern, la piscina municipal puguin esser coberta? I a l'estiu, sol que vols, sol que desitges. Un parell més de para-sols que són barats!

... a l'Agrupació ja arribam als 200 associats i que els subscriptors de la revista ja són més de cent? I per molt que alguns pensin, amb tanta de gent, n'hi ha de tot color polític.

...a les passades eleccions europees, i seguint la tònica de tot el país, només un 45% dels electors/es de Porreres anaren a votar? Oh Europa!

...ERC, fins a les hores testimonial, ara ja s'apropa en número de vots als nacionalistes illencs? Si els d'aquí baden, d'aquí a tres anys els veuran passar.

...el PSM i UM si no hi posen remei, l'any 2007 poden acabar essent testimonials? Hi ha un dit que diu, renovar-se o morir. Idò, què esperen?

... el proper "Llum d'Oli" serà el número 100 i que feim comptes de celebrar-ho amb una edició especial i una festa? Fins llavors, bon estiu.

ACTE EN RECORD DE LA II REPÚBLICA

El passat mes d'abril se celebraren diversos actes arreu de Mallorca i de l'estat en record de la segona república (1931-1936) i de les persones que d'una manera o l'altra feren la seva aportació a la democràcia i al republicanisme en una època encara molt recent, però injustament oblidada per aquesta democràcia actual, que amb 26 anys encara pareix que no ha arribat a la majoria d'edat.

Porreres, des de fa dos anys, també s'ha sumat a aquest corrent d'aire nou que reivindica, per una banda, la recuperació de la memòria històrica i, per l'altra, la vigència del republicanisme com a opció moderna i lògica dels pobles democràtics. Per això és d'agrair que la gent del PSM de Porreres recordi aquestes dates i tenguí la valentia de convocar actes públics en un poble desgraciadament marcat per ser un dels tres llocs de Mallorca on afusellaren republicans i republicanes, juntament amb Son Coletes de Manacor i el cementeri de Palma. Al nostre cementeri municipal hi estan enterrades entre 250 i 300 persones encara sense nom ni llinatges i amb la seva

història personal amagada a la fossa cavada pel feixisme.

Enguany, dia 24 d'abril a les 12 del migdia, el Partit Socialista de Mallorca-Entesa nacionalista (PSM-EN) de Porreres va organitzar un acte d'homenatge a un dels llocs emblemàtics de la repressió feixista, darrere l'església de La Creu, devora el cementeri municipal. Encara s'hi poden observar els forats de bala i, fins fa poc, la porta de fusta –ara canviada per una de metall– mantenien senyes ben evidents del pas de la barbàrie.

PSM Mallorca. També hi assistiren un representant d'UM i del PSOE locals.

L'acte fou presentat pels membres del PSM de Porreres Joana Mora, regidora, i Bartomeu Garí. Es comptà amb els comentaris de Manel Santana, historiadore. L'acte va esser un record històric i un record emocionat pels 30 porrerencs, assassinats a diversos llocs (Son Coletes, cementeri de Palma, cunetes i avencs), una xifra elevadíssima en comparació amb altres pobles de Mallorca. Els moments més emotius varen ser la lectura en veu alta dels seus noms i quan

És la primera vegada que s'hi fa un acte semblant organitzat per gent de Porreres. Hi va assistir una cinquantena de persones entre les quals familiars de les víctimes porrerencs. S'ha de destacar l'assistència de Pere Sampol i Joan Toni Salas en representació del

els seus familiars dipositaren un gran ram de roses blanques davant el mur i la porta on es varen fer els afusellaments. L'acte va acabar amb un minut de silenci en memòria de les víctimes de totes les guerres, les d'abans i les actuals, en clara referència a l'Iraq i a Palestina.

EL DEBAT POLÍTIC A PORRERES

Continuam amb aquesta nova secció que vol proporcionar un espai de debat perquè els partits polítics que es presenten a les eleccions a Porreres puguin aportar els seus punts de vista sobre aspectes de política municipal. La redacció de la revista tramet les preguntes a tots els partits i es publiquen aquelles que han arribat abans de tancar l'edició. També hi ha un espai de contrast amb els ciutadans, triats a l'atzar, perquè expressin la seva opinió. Molts de lectors ja ens han fet arribar l'enhorabona per aquesta secció i ens han manifestat que d'aquesta manera es contribueix a omplir un buit informatiu i d'opinió que la premsa balear o les publicacions de partit no resolien fins al moment.

Què pensau de l'assistència sanitària a Porreres?

No hi ha cap dubte que la sanitat és un dels punts més febles a Porreres. Si bé és cert que determinats serveis, com pot ser pediatria o infermeria, han millorat en els darrers anys, així com el fet de poder comptar amb el PAC mòbil. També és cert, però, que a aquesta àrea tenim moltes mancances: ens falten més metges per tal de minvar el temps d'espera, una atenció continuada, de 24 hores, així com una millor coordinació amb l'hospital de Manacor.

D'altra banda, el fet que les competències a aquesta àrea no siguin de l'Ajuntament, dificulta molt la tasca d'aconseguir millores. No obstant això, les accions dutes a terme aquest darrer any han estat nombroses i esperem que en poc temps se'n puguin veure

resultats molt positius per a tots els ciutadans.

Trobam que és bastant negativa. Fa falta coordinació de metges, d'horaris, etc. Els caps de setmana i els capvespres no hi ha servei. També tenim manca d'assistència d'infermeria (per fer cures, posar injeccions, mirar la tensió, administració de medicaments,...). S'hauria de fer un conveni ben fet amb la Conselleria de Sanitat per ampliar el nombre de metges, més horaris (de matí i capvespre, posar un metge de guàrdia les 24 h i de cap de setmana,...).

I això que tenim l'assistència que presen les monges de la residència, a les quals volem donar les gràcies, que fan cures, posen injeccions i fan una feina que no els correspon, que hauria de fer una infermera perquè elles ja en tenen prou amb la residència.

En primer lloc, creim que el centre de salut que tenim és més aviat modest per la població que té Porreres, en comparació amb el que tenen a altres pobles. El problema és sobretot d'horaris, perquè només està obert els matins, i el poble queda sense metges el capvespre i tota la nit. Amb això, la gent que treballa els matins es veu obligada a deixar la feina per anar al metge i si hi ha alguna urgència els capvespres, la nit o els caps de setmana han de córrer a Vilafranca. Hi ha un PAC mòbil els caps de setmana, però només a unes certes hores i amb funcions molt determinades.

També és molt deficitari el servei d'infermeria, no és suficient per als pacients que ha d'atendre. Perquè l'in-

fermer, a més de fer les cures i posar les injeccions és qui fa les receptes o mira la tensió. Per a cada tràmit d'aquests han de demanar hores diferents. Quant als especialistes, n'hi podria haver més, com ara un ginecòleg algun dia la setmana. També seria recomanable que els metges poguessin ser més estables al poble, perquè és molt important que la gent els conegui i senti confiança. De qualche manera s'ha perdut aquella relació amb el metge i funcionam com si fos un ambulatori d'una ciutat gran.

En tot cas, també és ver que és un tema molt sensible i que sempre tots voldríem el màxim. Les malalties no tenen horaris i el pitjor són els casos d'accident. En aquest cas creim que Porreres hauria de comptar amb més mitjans per poder traslladar les persones accidentades en condicions òptimes (ambulància, per exemple).

L'atenció sanitària sempre ens pareixerà poca ja que a la majoria de gent li agradaria tenir sempre un metge a prop pel que ens pugui passar, però el que hem de tenir en compte és la quantitat de doblers que volem destinar a la sanitat. Pel que fa al poble de Porreres hi ha una peculiaritat que ve d'anys enrera: aquí hi havia un servei que es va crear fa anys, que era el de "la iguala" i això ens permetia una comoditat a l'hora d'anar al metge. Això es va espanyar per unes circumstàncies que ara no ve al cas, però el que suposà es perdre aquesta comoditat. També es va canviar el model sanitari i es varen instaurar els PACS i això es va fer per centralitzar l'atenció sanitària i abaratir costos, el sistema que es va emprar va ésser el nombre de persones

i les zones geogràfiques de l'illa i el PAC va recaure a Vilafranca. A tots ens hagués agradat que s'hagués fet a Porreres però no va ésser així i ara és difícil fer canviar el model. Ara, després de tots aquests canvis, ens topam amb la realitat del sistema sanitari de les illes Balears. Per això es fa difícil xerrar només de la sanitat a Porreres ja que és un problema generalitzat a tota l'illa. Pel que fa concretament a Porreres, el que és l'atenció dels metges de capçalera és bona, els ATS ajuden a fer receptes, hem aconseguit consulta de pediatria i també es realitzarà el control del Sintrom. Dient això pareix que no hi ha problemes a Porreres, però la realitat és una altra : hi ha una plaça de metge que no està coberta i això fa que ens vagin canviant de metge, en aquest cas es podria dir de metge substitut, i a la gent el que li agrada es trobar-se amb el mateix metge, sobretot per una qüestió de confiança. Això fa que a dies la gent no vagi a la consulta (hores que es perden) i després quan ve el metge

que coneixen s'ompli. També hi ha èpoques de l'any en què hi ha una demanda més gran per part de la gent com poden ésser quan hi ha refredats, gripes, al·lèrgies, etc. I a la gent li fa una sensació de mal funcionament i d'inseguretat.

Quant als ATS fan una funció d'Administratiu fent receptes per millorar la demanda de la gent i això fa que tinguin menys temps per les seves funcions pròpies; el pediatra ve i li sobra temps molts de dies però també com hem dit abans alguns dies n'hi fa falta i l'horari per ventura no és el millor. Molts d'horabaixes i el cap de setmana no hi ha metges a Porreres i ens dona una sensació de deixadesa per part de l'estament sanitari.

La comare, segons tenim entès, ens deixarà perquè quan ve a Porreres perd molt de temps i després no pot fer altres feines i per això les dones embassades hauran d'anar a Vilafranca ...

I el més important, que hem de fer

amb un accident? Com hem d'actuar si no hi ha metge? Un PAC ens solucionaria aquest problema? preguntes que ens feim tots i el que en realitat ens preocupa. Bé, les mesures que creiem més necessàries que s'han de dur a terme, que creiem que és la finalitat d'aquesta pregunta, són : aconseguir una Universitat on es pugi estudiar la carrera de medicina i les seves especialitats, la qual cosa ens permetrà gaudir de més metges a tota la Comunitat Autònoma, millorar la qualitat i quantitat d'UVIS (ambulàncies), que és en realitat el més necessari davant els accidents greus i ajuden a salvar moltes vides, augmentar el personal dels Centres Sanitaris i redistribuir-los segons la demanda real dels pobles, millorar els hospitals amb tota la nova tecnologia possible i amb més personal i una cosa molt important que és la informació a la gent per saber com ha d'actuar. Això significa molts de doblers i ens hem de demanar si estam disposats a assumir aquestes despeses.

	per amunt	per avall
	Contractació de les obres de l'institut i del camp de gespa artificial.	Asfaltat de la ronda d'Alcassor que aviat el Consell de Mallorca arreglarà.
	L'inici de les obres de l'institut de secundària i de la instal·lació de gespa artificial al camp de futbol.	Tornam insistir en la circulació viària i la manca de retolació (sobretot, la mala notícia que no es farà la rotonda del cementiri).
	La bona coordinació i l'elevada participació en la utilització del pavelló municipal d'esports.	Porreres és un poble de moltes entitats i per l'embalum i qualitat d'activitats que realitzen és l'orgull de porrerencs i l'admiració de pobles veïnats. L'Ajuntament actualment té una línia sobretot d'organitzar tot sol i de copar tots els dies. El seu paper hauria de ser coordinador, patrocinar i facilitar. Suplanta algunes entitats i això fa que minvi la seva presència. Així no s'afavoreix la participació ciutadana lliure i plural.
	La bona informació i organització de segons quins actes.	La poca coordinació i la poca informació que hi ha hagut amb l'obra del carrer de la Creu. Quin finançament té? Qui fa l'obra? Amb quin motiu es fa? Hi hauria altres projectes millors? Hi ha coses més necessàries a on destinar els doblers? Perquè no es va informar la gent i els comerços abans? Donarà bon resultat o el més important és gastar doblers? Hi ha coordinació amb l'Ajuntament i el Consell? Etc. etc.

ELS CIUTADANS OPINEN

Què pensau de l'assistència sanitària a Porreres? Fan falta més metges i infermeres? Un horari més ample?

JOANA AINA JUAN MORA
Jubilada

Jo trob que no està gaire bé el tema dels metges aquí a Porreres. Has de demanar hora vuit dies abans, i si estàs malalt de bon de veres, com ho fas? Llavors que sempre hi ha retards, has d'estar esperant una bona estona fins que te criden. Jo crec que seria convenient que posassin més gent allà o que fossin més eficients i més puntuals amb la seva feina.

JOANA MARIA JULIÀ MORA
Infermera

Jo crec que sí que fan falta més metges i infermeres.

Per què ho dic?

- Perquè la població de Porreres ha crescut.
- Perquè la gent té uns horaris de feina que no sempre són els millors per anar a la consulta del metge ja

que només hi són pel matí i un horabaixa a la setmana, però que aquest dia pel matí tampoc hi són.

Podem pensar que els altres horabaixes tenim el PAC mòbil. Sí, és veritat, però aquest és més que res per les urgències, igualment que podem anar a Vilafranca. Però no és això, a Atenció Primària hi ha molta feina a fer amb el seguiment de la Salut de la persona com ara fer els necessaris controls periòdics de l'estat de la seva salut per tal d'evitar l'agreujament, independentment de la gravetat del procés de malaltia.

Es fa aquesta tasca?

Quantes persones diabètiques de Porreres van a fer-se el seguiment de la seva diabetis al centre de salut? d'aquestes persones, quantes han rebut educació sanitària per part del seu infermer o infermera? quina dieta és la que han de seguir, l'administració d'insulina, quin exercici físic han de fer ...?

Quantes persones coneixen algun programa de desintoxicació de tabac facilitat pel seu metge? Si sabem que el mateix metge fuma a la consulta!

Quina és la funció de la infermera? Els practicants fa molts d'anys que no existeixen, ara som infermers o infermeres, tampoc ATS. Des d'aquí vull dir a la població que l'educació per a la salut és feina de la infermera i no ho és fer RECEPTES, que això ho pot fer el mateix metge o una secretària. La funció de la infermera no és ser la criada del metge, fa molts d'anys que ho deixarem de ser, la funció de la infermera és cuidar el malalt, ajudar-lo en el seu procés de malaltia, contemplar-lo com un tot, tenint en compte la seva salut física, el seu estat psíquic i l'entorn allà on viu, o sigui la societat.

Per això els infermers del nostre centre de salut haurien de poder fer tota aquesta tasca, la qual cosa suposa tenir moltes activitats diàries. A més a més d'anar als domicilis, perquè també hem de tenir en compte que hi ha molta gent malalta a casa que no es pot moure, que se li han de fer unes cures i que tant el metge com la infermera hi ha d'anar.

Per això i moltes coses més, pens que sí que fa falta més personal sanitari a Porreres i també que el que tenim hi dediqui tot el temps convenient, perquè de tots els porrerencs és conegut que l'hora (60 minuts) destinada per anar a berenar, lleva molt de temps a la dedicació del pacient.

És ben hora que els porrerencs demanem un servei sanitari de qualitat, que puguem anar al metge quan la nostra vida laboral ho permeti.

És amb una bona prevenció i una correcta educació per a la salut, que es redueixen el costos sanitaris així com també les llargues llistes d'espera dels hospitals i la descongestió dels serveis d'urgències.

**MARIA DELS ÀNGELS
DOMÍNGUEZ BARCELÓ**
Auxiliar d'infermeria

Hi ha d'haver més professionals i que quan demanam hora no la'ns donin pel cap de cinc dies, ja que a l'hivern, quan tothom està constipat, està molt col·lapsat i has de dir que és molt urgent. A més, si una persona necessita que vagin a ca seva no li han de dir que vendran després de la consulta. Els professionals s'han de reciclar un poc, perquè quan tens segons quin mal ja no vas al centre de salut, vas directament a l'hospital, ja que aquí, a vegades, no t'inspeccionen bé, no tot es pot resoldre receptant unes pastilles.

**MARIA ANTÒNIA
MONSERRAT OLIVER**
Carnissera

Jo hi he anat molt poques vegades, però sempre que he hagut de necessitar el

metge l'he trobat, m'ha atès molt bé i m'ha explorat. Encara que n'hi ha que diuen que han demanat hora a la centraleta i després no els han apuntat. Jo en tenc per dilluns, ja veurem com va...

XIM BARCELÓ JANER
Cafeter

La meua impressió és més negativa que positiva perquè respecten molt poc l'hora, et donen una hora i després es demora. Si et trobes malament, per exemple, un dimecres, no et donen hora fins dilluns. A més, pareix que el personal no està gens implicat, ni tan sols obrin les finestres perquè hi entri llum, pareix que només van a fer l'horari, és a dir, així com està el centre en si ja reflecteix el que és.

El PAC mòbil només hi és uns dies no i uns altres sí i, a més, a unes hores indeterminades. Jo no l'he emprat mai, i a molta gent li passa com jo, perquè et crea una confusió d'horaris. S'ha de dir que és

una iniciativa bona i diuen que funciona bé, però hauria de ser-hi tot el dia.

Pel que fa al servei de pediatria, quan vàrem tenir el primer fill, els quatre primers pics que hi vaig anar vaig trobar tres pediatres diferents i això crea poca serietat.

A causa de tots aquests obstacles, el que fa molta gent és automedicar-se o acudeixen a la medicina privada.

ESPERANÇA LLANERAS ROSSELLÓ
Mestressa de casa

Trob que estam molt malament. Els capvespres i a la nit no tenim metges. A la gent que no fa feina li va bé, però la gent que feim feina no podem anar al metge els dematins. I el PAC mòbil no funciona com toca. A més, en demanar hora per a una consulta estam 3 o 4 dies i per fer receptes, 5 o 6. En diumenge no pots estar malalt, perquè no hi trobes ningú i això no pot ser.

ASSESSORIA LABORAL
JAUME VIDAL BAUZA
GRADUAT SOCIAL
AV. BISBE CAMPINS, 3
07260 PORRERES
TEL 971 168038

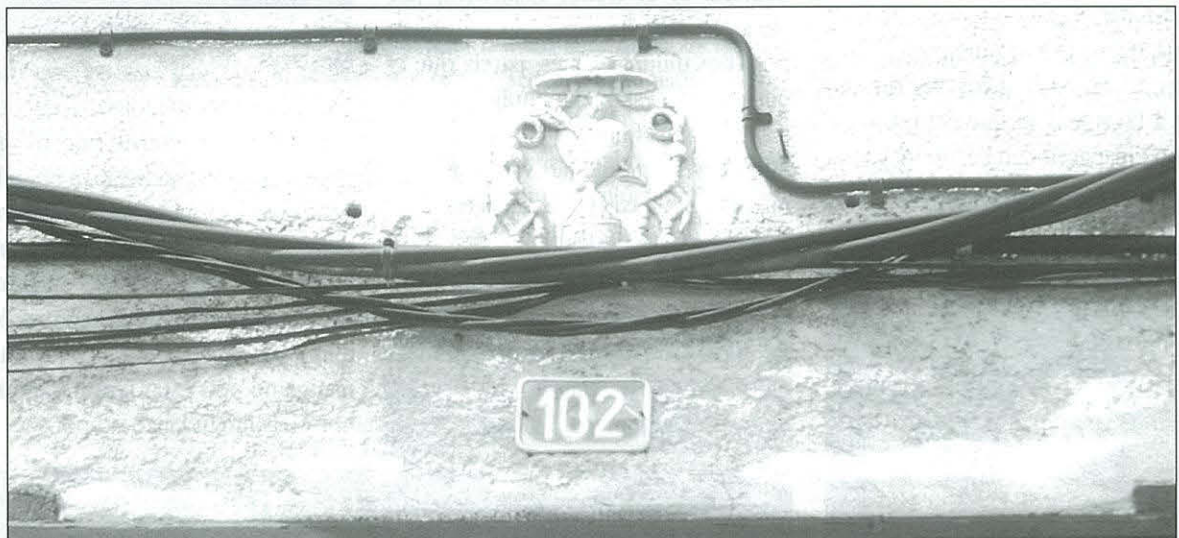
Petits detalls urbans

Maria Barceló i Crespí

Panell de rajoles amb la figura del beat Ramon Llull, patró de la Universitat Literària de Mallorca.

Can Sala. Carrer de l'Hospital, núm. 16.

Relleu de motius eclesiàstics en el qual destaca un cor travessat per una sageta davall d'un capell episcopal del qual pengen uns cordons amb tres borles pròpies dels bisbes i entre les quals se situa una mitra. Aquest tipus de representació d'un cor travessat per la sageta és distintiu dels agustins. Per informació oral dels propietaris hem sabut que a l'escriptura notarial aquesta casa és anomenada Cas Frares perquè sembla que temps enrera hi tenien posada els frares agustins quan eren a la Vila per recaptar almoines o simplement era una de les seves propietats. Tendria relació aquest fet amb el relleu existent sobre el portal?

Malauradament, els fils de l'electricitat no deixen veure el conjunt en la seva totalitat.

Carrer del Pou Florit, núm. 102.

PORRERENCS D'AHIR (X)

Jaume Font i Monteros, el metge "Mago"¹

Maria Barceló i Crespi

Va néixer a Porreres el 1856. Es llicencià en medicina a Barcelona el 1881 i sobresortí en diferents facetes de l'àmbit sanitari. A tall d'exemple, cal remarcar-ne: l'actuació com a metge del port de Ciutat i de la Guàrdia Civil així com a metge inspector de consum; la pertinença a la Junta Provincial de Sanitat (1897-98 i 1902-10) i a la lliga antituberculosa; la fundació de la primera colònia escolar de Palma; la presidència del Col·legi Oficial de Metges de Balears (1913-15); la publicació d'articles de divulgació higiènica a la premsa local com *La Almudaina*, *El Liberal Palmesano*, *El Noticiero Balear*, *La Última Hora*. Foren nombrosos els seus escrits científics sobre epidemiologia, malalties venèries i cancerologia entre els quals destaquen *Diagnóstico diferencial de la viruela y de la varicela* (1906), *El último remedio contra la sífilis* (1910), *La lucha contra el cáncer* (1924) i *El problema de la fiebre tifoidea* (1929).

Per una altra banda destacà per la seva actuació política. Fou elegit regidor de Palma (1901), tinent de batle (1902) i batle (agost 1905-gener 1906). Durant el seu pas per l'Ajuntament deixà constància de la seva preocupació, sobretot, pel sanejament de la ciutat i en millorà les conduccions d'aigua potable.

El metge *Mago* va mantenir una relació d'amistat i col·laboració força estreta amb Valerià Weyler Nicolau que fou, entre moltes altres coses, ministre de la Guerra (el fill d'aquest porrerenc, Gabriel, ocupà el càrrec de secretari del partit weylerista). Com a anècdota,

sabem que Weyler quan tornava dels seus viatges a Madrid anava a visitar el metge i li agradava ferm tastar el camaïot de Porreres.

La casa pairal dels *Magos* era a l'actual carrer d'en Mago. Jaume tenia tres germanes (Francisca, Catalina i Maria) i dos germans Pere, vicari del llogaret de Sant Jordi, i Sebastià, custos de La Mercè. Tots ells tenien un concho, el capellà Monteros, que vivia a l'actual carrer d'en Veiet núm. 49, i fou qui pagà els estudis al nebot Jaume.

Una vegada acabada la carrera, Jaume fixà la seva residència a Ciutat i visqué molts anys al carrer de Serinyà, en ple casc antic. Maridà amb Maria Martorell i Sunyer de Ciutat i foren els pares de

manes fadrines. Les germanes sovint li feien arribar algun paner o canastro amb albercocs o porquim, la qual cosa era ben apreciada.

Atès que era accionista de l'empresa del ferrocarril, tenia bo de fer venir a la Vila amb el tren de les 16'00 i se'n tornava al cap de dues hores.

Emmalatí d'embòlia i passà una bona temporada a Porreres i després al balneari de la Font Santa. A Porreres venien a veure'l homes coneguts a Ciutat com Josep Tous i Ferrer.

Morí a Ciutat el 28 de desembre de 1933 a conseqüència de l'embòlia. La dona l'havia precedit perquè havia deixat aquest món el 23 de novembre de 1918, l'any del grip.

dos fills: Jaume i Gabriel. Aquest mantingué una vinculació amb el món dels esports bé com a periodista a la *Última Hora* bé com a fundador, jugador i secretari tècnic del club de futbol Alfons XIII. Així mateix amb el Foment de Turisme de Mallorca.

El metge (i també els seus fills) mai no oblidà les arrels porrerencs. Adesiara venia a la vila, a la casa del carrer d'en Veiet que heretà del seu concho i on vivien, mentre foren vives, les ger-

El nom d'un carrer a Ciutat, baixant el carrer dels Oms a mà dreta, recorda aquest porrerenc d'ahir.

1.- Les dades per escriure aquesta breu semblança sobre la trajectòria personal i professional de Jaume Font i Monteros, han estat extretes de la veu corresponent de la *Gran Enciclopèdia de Mallorca*, Vol. 5, Palma, 1989, 378-380. Altrament, he aprofitat part de la informació oral facilitada per Bartomeu Juan Julià, *Mago*, a qui agraesc la deferència. Així mateix m'han servit les notícies que al seu dia em proporcionà Jaume Barceló Aulí, *Peixet*, (†) atès que el seu pare Miquel Barceló Noguera mantingué una bona amistat amb el metge *Mago*.

REALITY SHOW REIAL

Maria Joana Patanga

Això era un rei que pelava faves, i li queien ses baves dins un ribell...

Hi havia una vegada en un país, un príncep i una princesa que després d'haver-se casat tingueren dues filles i un fill. A la primera filla li posaren per nom Helena (nom de sabó), a la segona, Cristina, (nom de flastomia), i al darrer que fou un mascle li digueren Felip (nom de sant). Passaren els anys, i per alegria i goig dels seus pares, aquelles criatures s'anaren fent grans, *i heu de creure i pensar, i pensar i creure* que dies després de la mort del dictador del país (es puta ferrolano, que li deia el meu padrí), el príncep i la princesa foren nomenats reis, el rei Joan Carles I, i la reina Sofia després, mentre que aleshores les dues filles passaven a ser infantes, i el fill petit en comptes de passar a ser infant, fou nomenat príncep d'Astúries i hereu de la corona. Res, tot plegat un remenat de títols, així, sense més ni pus.

A la filla major, li agradaven molt els cavalls, i fruit d'aquesta afecció conegué l'home que al cap d'uns anys es convertiria en el seu marit, un tal Jaime de Marichalar, no massa agraciadament, però això sí, amb un cap que valia un món. Després d'uns anys de festejar, es casaren catòlicament a Sevilla i foren nomenats ducs de Lugo. Però camina que caminaràs i si no fas bondat veuràs, i al cap d'un temps la desgràcia colpejà fort la família reial. En un sopar de quintes en Jaime pegà tal panxada de coca en mal estat, que li pegà un patatús que el deixà mig baldat per la seva banda i, gràcies a Déu, a poc a poc s'anà recuperant.

La segona, tot i que li agradaven molt els esports nàutics, s'encollà amb un jugador d'handbol, un tal Iñaki Urdangarín, d'ascendència basca i català d'adopció. N'Iñaki, tot al contrari que en Jaime, a part de ser un gran esportista, era alt, ros, i amb els ulls color de cel, tot un *príncipe azul*, d'aquells que només surten a les rondalles. Després de casar-se catòlicament a Barcelona, foren nomenats ducs de Palma de Mallorca.

Al més petit, el que li agradava més era sortir a sopar amb els amics, i després acabar la festa ballant salsa fins a la matinada, i és clar, en tot això *heu de creure i pensar, i pensar i creure* que li sortien, o cercaven, pretendents de per tot arreu, però ell no acabava mai de trobar la seva mitja taronja, la que havia de ser la seva esposa i a l'hora princesa del Regne d'Espanya. Un dia, però, la sort canvià, i en forma d'interrogant li sortí a camí, *idò heu de creure i pensar, i pensar i creure* que un bon dia, després de tibar-se un bon sopar en el palau reial, el rei i la reina es retiraren a descansar, perquè aquella jornada havien treballat molt, havien anat a esquiar amb uns amics a la serra de Miraflores, i estaven molt cansats i una mica marejats. Entretant, els criats i les criades anaven llevant la taula del sopar i escurant la vaixela, el príncep, sense ajuda de ningú i a base d'estirada ve i estirada va, aconseguí treure's les botes texanes que duia, encengué el televisor, i es tirà en el seu sofà per reposar una estona. I ja podeu *creure i pensar, i pensar i creure* que amb la panxa plena de coses bones, amb menys que cantés un gall, en Felip es quedà adormit com un tronc, però

cap allà les dues i mitja de la matinada arribà potser el moment més esperat, prominent, transcendent i culminant de la seva vida. En Felip es despertà amb la música del *Telediario* tercera edició, un espai de notícies presentat per una periodista de nom Letícia, *i heu de creure i pensar, i pensar i creure* que no cal dir que davant la bellesa d'aquella presentadora, el príncep es quedà embadalit, bocabadat, captivat, corprès, tots els adjectius són pocs per explicar-ho, la veritat és que no sabia si allò que veia era un somni, o era "reial", com ell. De sobte, pegà un bot, i descalç es plantà mig adormit davant el televisor, amb els dos punys s'espolsà les lleganyes, i ja amb els ulls badats com un mussol, exclamà, amb to cerimoniós: "ja està, ja la tenc, aquesta serà la meva dona, la princesa d'Astúries, la futura reina del Regne d'Espanya!". I acte seguit i a corre cuita, partí escapat de cap a la cambra dels seus pares, *i puja que pujaràs, i ben amunt arribaràs*, que després de pujar cents i cents

d'escalons, i travessar cents i cents de replans i passadissos, i portes i més portes, a la fi arribà a dita cambra, i sense quasi poder trencar l'alè, explicà als seus pares el que acabava de veure. Els reis que no entenien res, avisaren de seguida al servei que telefonassin a TVE per tal d'assabentar-se de qui cony era aquella presentadora, i d'on cony havia sortit. I espera que esperaràs, i com més esperaràs més desesperat estaràs, allò cert és que cinc minuts de potadetes semblaren una hora, i ja després de tanta espera, els reis no donaven crèdit al que sentien mitjançant una conversa telefònica entre un tal senyor Urdaci i el majordom del príncep. Aquella veu en qüestió explicava que na Letícia, la presentadora del *Telediario* i per la qual el seu fill havia quedat corprès, era una periodista asturiana d'una trentena d'anys, casada i divorciada, sense fills, i filla de pares també divorciats, i de sobte pipipipipipi... i la comunicació es va tallar, o qui sap, per ventura la tallaren... *Bono*, el rei romangué glaçat, de pedra, més blanc que la paret i sense paraula, i la reina, que tingué un nerviós, l'hagueren d'estopejar una bona estona fins que tornà en si. El príncep, entretant, lluny de saber el que es cuinava per allà dalt, tancat dins la seva cambra desfullava la flor, sí, no, sí, no... Ales-

hores, els reis, ja recuperats del trasbals de la notícia, pensaren que al cap i a la fi en aquella humil presentadora hi podia haver la felicitat del seu fill, i finalment, acceptaren amb menys o més entusiasme, aquell compromís.

I camina que caminaràs, i allà on vulguis arribaràs, i després de sis mesos de preparatius s'apropà el dia assenyalat, i amb ell les presses i els nervis de darrera hora: la llista dels convidats i no convidats, els vestits, els pentinats, els regals, l'ornamentació de la capital, les catifes, si un metre més o menys, el menú, el pastís nupcial, la festa, el ball... *I no vols brou, idò tassa i mitja*, a na Letícia i a la reina no els agradà així com quedà el coll del vestit i els mossos del modista hagueren de fer un afegit a corre cuita, que tot i que quedà bé, l'afegit vull dir, d'allò que diuen la gent no ho veurà, es veia d'una hora enfora que era un pegat.

Per si això fos poc, en Pepe Maldonado i en Paco Montesdeoca, els millors meteoròlegs que tenien a l'abast, avisaven que les tempestes i les pluges podrien deslluir el casament. Per si de cas, la reina, que era una dona sàvia i a més molt catòlica, envià un paner d'ous XXL a la congregació de les monges Clarisses, per tal que el dia de les noces almanco no plugués. Res, tot

una sèrie de conflictes i entrebancs que solen sorgir a totes les cases quan hi ha d'haver un acte tan esplendorós com pugui ser un bateig, una primera comunió, o unes noces, i que com sempre, més bé o més malament tothom se'n surt.

Però com que en aquesta vida no tot són flors i violes, i alguna cosa ha de fallar, els ous de la reina i les oracions de les monges foren debades, i les previsions d'en Pepe i d'en Paco malauradament es varen complir, i un dissabte dematí, amb la ciutat disfressada de mes de Maria, un cel, negre, negre, d'aquells que fan por als més valents, i enmig d'una tempesta de llamps i trons i aigua de bombolla, va tenir lloc l'esperada boda reial. El públic congregat, més aviat poc per a les noces d'un príncep, aguantà el xàfec així com bonament pogué, i així, d'en un en un i de dos en dos, i un darrere l'altre, anaren desfilar tots els escollits. De vestits i capells per disfressar-se no se'n havien vists tants mai de plegats, n'hi havia allò que en diuen, per remenar i triar. N'hi havia d'àrabs, de xinesos, de manolas sense torero i de toteros sense manola, de majordoms i donzelles, de prínceps i princeses, de reis i reines, de patges, de ducs i duquesses, de marquesos i marqueses, de comtes i comtesses, en el caramull

Esport - SABATES

Ballester Melià

C/ L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

Ca'n guillem

Tel. 971 64 74 95 PORRERES

tampoc n'hi podien faltar de presidents i presidentes, d'alcaldes i alcaldesses, de ministres, de bisbes i capellans, de policies i guàrdies civils, també va ser molt ben acollida una colla d'esclata-sangs, però mirau per on, que el que cridà més l'atenció fou el fet que no hi hagués bombers, és clar, que amb l'aigua que queia del cel, se'n haguessin mofat d'ells.

I heu de creure i pensar, i pensar i creure que una vegada acabada la desfilada, arribà l'hora del millor, el dinar, la teca, aleshores tots els convidats es reuniren sota un gran tendal, i peus davall taula assaboriren un suculent menú, compost per una multitud de plats barrejats amb un ric i exquisit vi de La Rioja, i per postres, pastís nupcial d'Alacant, regat amb cava duit expressament de Catalunya. Per als més petits els cuiners havien preparat un plat especial, compost d'amanida de patata amb ou bullit i salsa d'allioli,

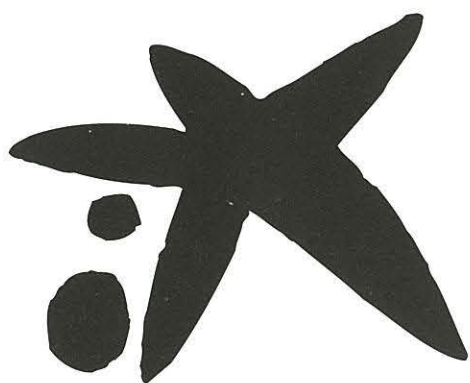
gamba pelada acompanyada de salsa rosa, croquetes d'ànec, i calamar a la romana, tot barrejat amb aigua fina d'agulla, suc de taronja natural elaborat amb taronges de l'horta valenciana i suc de llimona natural elaborat amb llimones de l'horta murciana, i de postres, un carambano de nata i xocolata elaborat expressament per la casa Marisa... per llepar-se'n els dits.

Tot seguit i amb les notes d'un vals tan conegut com és *El Vals de las Mariposas*, començà el ball de disfresses que tanta il·lusió feia a en Felip i a na Letícia, però a comptes del nuvis, i a votació de tots els allà presents, els encarregats d'obrir el ball foren la duquesa d'Alba mal disfressada de pallasso i el príncep Carles d'Anglaterra disfressat d'elefant... *I podeu creure i pensar, i pensar i creure, que entre plorades i rialles, i altres herbes, el ball s'allargà fins ben entrada la nit, i que la festa acabà amb una torrada de pa amb*

sobrassada i botifarró, i vi fet de casa, el millor per a l'ocasió.. Ni que dir, que aquelles, al cap i a la fi, foren unes noccs imponderables, de pinyol vermell. I foren molt feliços i tingueren entre tres i cinc fills, i qui no ho cregui que ho vagi a cercar, i en el cel ens vegem tots plegats, amen.

Jo, mentre, dormia la "mona" del dia abans, i vaig somiar que la monarquia, així com havia vengut se n'anava, i donava pas a la III República... em vaig despertar, i per desgràcia havia estat un somni.

A aquesta rondalla me la contà sa tia Bernadinaina Patanga de cas conco en Pep Patango, que Déu els tenguí plegats allà en la glòria, que malgrat fossin una mica curts de gambals, eren republicans fins a la medul·la, i precisament d'aquí ve que jo també ho sia. Això era un dia que estava malalta i no vaig poder anar a l'escola.

"laCaixa"

Germans Leiva

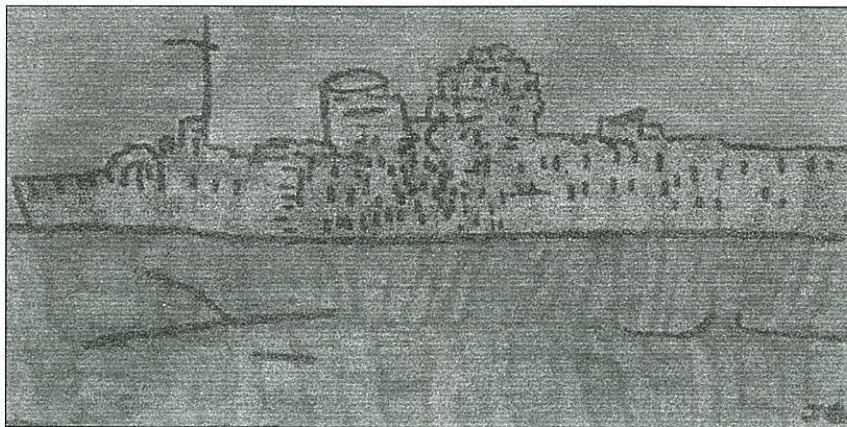
Pare Bartomeu Pou, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 75 10 28 - Fax: 971 75 05 67

Antonio Marqués, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92 - Fax: 971 75 19 63
www.viajespegaso.com

LES MANS AL FOC (XXXI)

SANCIONS

Joan Sorell Adrover

El Creuer *Balears* travessant la mar"

S'anomena sanció a la confirmació d'una llei o d'una norma; a l'aprovació d'un acte, d'un costum, etc.; a la pena o recompensa que succeeixen a la infracció o el compliment d'una llei, d'una norma. Les sancions poden ser de diversos tipus: sancions legals, sancions d'opinió, sancions naturals, sancions humanes, sancions divines. Finalment, les sancions poden adoptar diverses formes: retributives —càstig o recompensa per un acte independentment de si tal càstig o recompensa restableix una situació alterada per l'acte— i restitutives —càstig o recompensa per un acte amb finalitat de restablir la situació alterada per l'acte.

En filosofia s'usa sanció sobretot en sentit ètic. Dins aquest sentit s'ha distingit a vegades entre una sanció interna i una externa. La sanció interna és la que té lloc sense necessitat de ser proclamada des de fora per una autoritat. Semblant sanció interna té una semblança amb la sanció divina de manera que és concebuda com una sanció autònoma i no heterogènia. Aquest

tipus de sanció pot afectar no solament els actes, sinó també les intencions.

La discussió sobre el problema de la sanció ha tingut lloc sobretot al voltant del paper que ha desenvolupat en l'acció moral de l'home: mentre uns afirmen que la sanció —sigui natural o moral, interna o divina— és necessària com a explicació o, de manera més general, com a restabliment de l'ordre alterat, altres afirmen que la sanció ha d'ésser només l'anunci per evitar ulteriors atacs contra l'ordre moral establert.

La sanció es troba d'aquesta forma en la base de tota religió i de tota moral, però també sota diverses formes, en la base de tot ordre social.

Com no podia ser d'altra manera, tenint en compte les circumstàncies, el Consistori de Porreres també imposava les seves pròpies sancions durant la Guerra Civil, i recompensava la celebració de determinats actes. Vegem al respecte una part de l'acta de la sessió ordinària del dia 14 de març de 1938,

que fa referència a aquestes qüestions: "Llavors va ser examinada la liquidació general presentada per l'oficial de secretaria D. Rafel Rosselló de les quantitats percebudes en concepte de multes imposades per la Batlia durant l'exercici de 1937 per infracció de les ordenances municipals que pugen a la quantitat de quatre-centes dues pessetes, la qual cosa també va ser aprovada per unanimitat. Seguidament s'acordà per unanimitat aprovar el donatiu de cent pessetes fet pel senyor batle als naufrags del Creuer Balears que juntament amb la Corporació municipal assistiren ahir a l'ofici celebrat a l'Església Parroquial en acció de gràcies per haver-se salvat tots els marins naturals d'aquesta vila i a un respons pels qui en compliment del seu deure moriren en el naufragi, que serà satisfet amb càrrec al Capítol d'imprevistos del vigent pressupost".

No és la meua intenció sancionar res del que passàs en aquell temps, però gosaré dir que jo utilitzava molt el terme sanció interna. Volia que m'escoltàs molta gent perquè se n'adonassin que no s'havien de cercar tot el temps culpables de la situació del conflicte entre germans, i aplicar-los sancions externes, sinó que cadascú havia de reflexionar sobre el que estava passant per poder actuar en conseqüència amb els seus propis pensaments.

En el cas del subjecte humà, la reflexió és el canvi de direcció d'un acte mental, i específicament d'un acte intel·lectual, per mitjà del qual l'acte inverteix la direcció que el duu cap a l'objecte i torna cap a ell mateix. Així considerada, la reflexió és un acte de consciència. Sovint s'identifiquen consciència i reflexió, el que duu a considerar el subjecte com un ésser fonamentalment reflexiu.

AIXÒ ERA I NO ERA UN AJUNTAMENT...

Bernat Vidal Arbona

Això era i no era un Ajuntament d'un petit poble de l'interior d'una petita illa, format per uns 4.300 habitants i econòmicament dedicat a l'agricultura i a empreses de material de construcció. En aquest petit poble hi havia quatre tribus polítiques: els *uemeros*, que eren conservadors i regionalistes; els *peperos*, que eren conservadors i autonomistes; els *pesemeros*, que eren progressistes i nacionalistes; i els *pesoeros*, que eren progressistes i federalistes. Aquest petit poble havia estat governat durant molts d'anys pels *peperos*, però la retirada del seu líder va marcar un canvi polític; llavors, *uemeros* i *pesemeros* van signar un pacte que aconseguí fer entrar gent nova al govern municipal: gent jove, amb ganes de fer coses i que es posaren a fer feina amb la il·lusió pròpia de tot aquell que vol millorar un poble. Era l'any 1999. Durant aquella legislatura, baix la batlia d'un jove *uemero*, fill d'un ex-batle, es van fer moltes coses, algunes gràcies als *uemeros* i d'altres gràcies als *pesemeros*: es van obrir i empedrar carrers; es va fer un poliesportiu cobert; es van impulsar les festes i els actes culturals; es va promocionar el poble, els seus comerços i els seus artesans; es va construir un nou museu; es reformaren locals públics per la gent gran i el centre sanitari; es donaren suport a les entitats locals... La veritat és que durant aquells quatre anys les coses van anar prou bé: a la gent se la veia contenta i il·lusionada, aconseguint fer d'aquell petit poble una important referència política del moment. Prova són les excel·lents relacions que l'Ajuntament mantenia, en aquella legislatura, amb totes les entitats del poble —culturals, juvenils, musicals, esportives...— i el fet que la gent, per fi,

considerés l'Ajuntament com una cosa de tots i no un trampolí de polítics.

L'any 2003, acabada la legislatura, es van celebrar de nou eleccions i, com a mostra d'aquesta bona feina, el poble en ple es va bolcar a favor dels *uemeros*, assolint una important majoria absoluta. A nivell de l'illa, els *peperos* van guanyar les eleccions autonòmiques i van pactar amb els *uemeros*, mentre que a nivell del poble els *uemeros*, triomfants, van pactar també amb els *pesemeros*. El cas és que, uns per un pacte i els altres per l'altre, els *uemeros* s'asseguraven així que la seva oposició fos la mínima durant els següents quatre anys. Els *pesoeros*, per la seva part, no tenien representació.

A partir d'aquí van començar a aparèixer petits problemes; més enllà de la contradicció que suposava pactar per una banda amb *peperos* i per l'altra amb *pesemeros*, de sobte va semblar que la majoria absoluta dels *uemeros* en el petit poble havia fet canviar algunes coses: el manteniment del municipi, les relacions de l'Ajuntament amb la gent i amb les entitats, l'estil de fer política... a poc a poc s'anaven deteriorant. Algunes de les grans inversions econòmiques i polítiques fetes a la legislatura anterior s'anaven retardant i abandonant: alguns carrers i jardins estaven sense manteniment; els carrers empedrats no s'havien acabat; el poble va patir una greu restricció d'aigua en ple estiu que perdurà durant tota una setmana; algunes zones habilitades com a punts de recollida de residus semblaven abocadors incontrolats; algunes obres anunciades —com l'institut, una rotonda al cementiri...— no s'arribaven a fer mai; alguns alts càrrecs municipals van deixar de comparèixer

pel poble per la seva dedicació en altres afers; es van debilitar les relacions de l'Ajuntament amb veïns i amb les entitats del municipi; quan alguns veïns feien alguna petició a l'Ajuntament en nombroses ocasions la resposta era negativa i amb formes prepotents per part d'alguns regidors; les crítiques no eren acceptades i, acusant als crítics de sempre queixar-se, fins i tot s'arribava a injuriar a tota persona que públicament manifestés una opinió personal en contra d'una determinada política del Consistori...

Peperos, *pesoereros* i, fins i tot, *pesemeros* —alguns es demanaven el perquè del seu pacte—, a poc a poc ja es començaven a queixar de les actituds, algunes despòtiques, dels *uemeros*, i que contrastaven amb les immillorables formes que, els mateixos *uemeros*, havien protagonitzat a la legislatura anterior. I és que el canvi en les formes polítiques d'aquell Ajuntament havia estat impressionant; en aquell petit poble, molts eren ja els veïns que es sorprenien quan veien que aquells que tan havien criticat als *peperos* anys abans —acusant-los d'absolutistes— ara feien el mateix. O pitjor. De comentaris, acudits, bromes i rumors, en aquell petit poble, ja n'hi havia de tota casta; es deia, fins i tot, que alguns regidors volien fer ampliar els carrers del poble perquè quan hi passaven, de l'estufada que duïen damunt, els resultaven estrets.

Aquesta rondalla no té final encara: el temps dirà si es converteix en una història d'argument crític però final feliç, o bé en una tragicomèdia a la qual la confiança política de tot un poble és tràgicament traïda per la comèdia dels seus propis governants.

bernatividal@hotmail.com

L'APRENENTATGE ES VA CONSTRUINT MOMENT A MOMENT I DIA A DIA

**Claustre del professorat
CP ESCOLA NOVA**

"... tot el que realment necessit saber, sobre com viure i com ser, ho vaig aprendre a l'educació infantil.

La saviesa no residia en els exàmens ni en els títols, sinó a la muntanya d'arena.

Aquestes són les coses que vaig aprendre: a compartir-ho tot, a jugar sense fer trampes, a no pegar, a deixar les coses a on les havia trobat, a resoldre els meus embulls, a sentir-me capaç de resoldre les meves necessitats i de demanar ajuda, a demanar perdó, a rentar-me les mans abans de dinar, a estirar la cadena del wàter, a fer una vida equilibrada i sana.

També vaig aprendre a aprendre, a pensar, a dibuixar, a ballar, a jugar i a fer un poc de feina cada dia.

Vaig aprendre a anar alerta amb els cotxes, a donar la mà i estar al costat d'algu, a estar atent a les meravelles...

Vaig aprendre que la llavor creix amb les arrels cap avall i les fulles cap amunt sense que ningú sàpiga com ho fa... i que nosaltres també ens semblam a la llavor. Vaig aprendre que el peix i la tortuga es moriran i que nosaltres també.

Record una de les primeres paraules que vaig aprendre: "Mira" (perquè tot el que necessites saber és a algun lloc)..."

Robert Fulghum

Aquesta cita vol reflectir la importància de la nostra tasca diària dins l'educació. Com a mestres intentam actualitzar i millorar la nostra feina amb els infants, i tal com fan ells, seguim aprenent acudint a cursos, seminaris, jornades...

Totes les teories que ens ensenyen coincideixen a dir que els aprenentatges es construeixen a partir de les vivències, emocions, sentiments, sensacions... Els coneixements són una xarxa que es va ampliant i interrelacionant, TOT AIXÒ ÉS APRENENTATGE.

Per tant, des del nostre centre valoram la formació GLOBAL de la persona i pensam que l'etapa d'educació infantil i primària és continuïtat i punt de partida per tota la formació posterior. Intentam afavorir la imaginació, la creativitat, l'espon-

neïtat, el joc simbòlic, el plaer de la lectura i l'escriptura, el coneixement d'altres cultures, el respecte pels altres, la importància dels valors, la felicitat "innata", saber gaudir de les petites coses... aspectes que procuram mantenir dins la filosofia de la nostra escola.

Tan sols són significatius els aprenentatges si parteixen dels interessos dels nins/es i aquí es on aprofitam els educadors per intervenir i acompanyar l'infant respectant el seu ritme.

Reconeixem que tan important com la nostra tasca és la feina que realitzen les famílies amb els nostres alumnes, i que la relació família-escola és essencial pel desenvolupament i el bon rendiment dels infants.

**Si només m'ho dius, me n'oblidaré;
mostra-m'ho i potser me'n recordaré.
Fes-m'hi participar i ho comprendré**

Només esperam que la llavor que junts hem sembrat doni els millors fruits !!!!

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MAN'S

L'Almoina, 30 - Tlf. 971 16 84 56

▼

Porreres

▼

AVIA

CAT

ART

BENetton

adidas

Sebastià Vidal Mas

Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22

Telf. 971 64 73 20

LES DONES A L'AJUNTAMENT (III)

Margalida Barceló *des misser*

Acabam aquesta sèrie d'entrevistes sobre les dones que han ocupat càrrecs de representació política a l'Ajuntament. Hem pogut fer memòria del paper que han tengut en la política municipal i en els partits polítics presents a Porreres. Aquesta setena legislatura (2003-2007) es caracteritza per ser la que té més regidores. Per ventura en el futur podrem fer una entrevista a la primera batlessa de Porreres!

JOANA MORA CERDÀ

PROFESSIÓ: Mestra d'escola al CP Juníper Serra de Petra.

EDAT: 45 anys

PARTIT POLÍTIC I ANY D'AFILIACIÓ: Partit Socialista de Mallorca (PSM-EN). No està afiliada al partit.

ÀREES DE GESTIÓ: àrea de medi ambient i gestió de l'emissora municipal de ràdio, Porreres-Ràdio.

1.- Quins varen ser els motius que vos dugueren a formar part d'una llista electoral?

No és la primera vegada que em present a les llistes del PSM per les eleccions municipals, però sí com a cap de llista.

Els motius que em dugueren a acceptar aquesta responsabilitat va ser la confiança que posaren en mi les meves amistats, la meua família i els companys i companyes de fora poble que coneixen la meua trajectòria dins el món cultural i social de Porreres.

2.- Què és el que més vos agrada del fet de ser regidora?

El que més m'agrada és l'amistat que hi ha entre els companys i companyes i la satisfacció que sent quan algú et reconeix la feina que fas pel bé del poble.

3.- Què trobau a faltar o què és el que vos agrada menys?

El que menys m'agrada és la lentitud del procés que han de seguir els projectes des que s'acorden fins que arriben a bon port.

Trob a faltar la manca de temps per a discutir i debatre amb tranquil·litat els temes municipals.

4.- Pensau que pel fet de ser dona teniu més dificultats per dedicar-vos a la política?

Pens que no té res a veure, si ets dona o home per dedicar-se a la política ... tot depèn del tipus de treball que fas a més del temps que dediques a la política i del funcionament o la distribució de les tasques domèstiques de cada família o parella.

AGNÈS OLIVER i MORA

EDAT: 29 anys

PROFESSIÓ: Psicòloga (Centre Neurològic OMS-42)

PARTIT POLÍTIC I ANY D'AFILIACIÓ: Unió Mallorquina. Afiliada des del 2001.

ÀREES DE GESTIÓ: sanitat, afers socials i gent gran.

1.- Quins varen ser els motius que vos dugueren a formar part d'una llista electoral?

El simple fet de donar-me a conèixer un programa engrescador per part de l'antic equip de govern d'UM i pensar que la teua col·laboració pot resultar útil per dur-ho endavant.

2.- Què és el que més vos agrada del fet de ser regidora?

Malgrat no sempre és possible, et sents molt bé quan ets capaç de solucionar un problema a aquelles persones que s'acosten per l'ajuntament el dijous matí.

3.- Què trobau a faltar o què és el que vos agrada menys?

Quan et fiques a aquest món, t'adones de la lentitud amb la que funcionen totes les institucions públiques que es troben per damunt teu. Quan tens un projecte o una idea i et poses en contacte amb una conselleria, per exemple, esperes que et donin una resposta "ja" i això mai passa.

4.- Pensau que pel fet de ser dona teniu més dificultats per dedicar-vos a la política?

A la meua molt curta trajectòria no m'he trobat cap problema ni un. Esperem que d'aquí a 3 anys pugui seguir responnent el mateix. És més, desitjo que d'aquí a 3 anys sigui impensable fer una pregunta com aquesta.

MARGALIDA ROSSELLÓ SALLERAS

EDAT: 34 anys

PROFESSIÓ: Mestra

PARTIT POLÍTIC: Unió mallorquina. No està afiliada.

ÀREES DE GESTIÓ : escola de música, auditori, museu i turisme.

1.- Quins varen ser els motius que vos dugueren a formar part d'una llista electoral?

La veritat és que era una cosa que no m'havia plantejat, però el grup de gent que formàvem la llista i les ganes de fer feina que teníem tots per Porreres, em va decidir a formar-bi part.

2.- Què és el que més vos agrada del fet de ser regidora?

Evidentment és veure que la feina que feim tot l'equip de govern dona resultat i que s'aconsegueixen millores per Porreres.

3.- Què trobau a faltar o què és el que vos agrada menys?

El que més trob a faltar és rapidesa en solventar els problemes o en posar en marxa els projectes. Moltes vegades una cosa que sembla molt senzilla de realitzar, com que ha de passar per diferents organismes, i en alguns aspectes es depèn de gent externa a l'ajuntament, fa que s'allargui molt el temps per realitzar-ho, però els regidors més antics em diuen que això és normal i que ja ens hi acostumarem.

I el que m'agrada menys és això d'haver de fer el "paseillo" per les festes importants del poble.

4.- Pensau que pel fet de ser dona teniu més dificultats per dedicar-vos a la política?

Jo crec que no és tant pel fet de ser dones, com pel fet de ser mares que tenim més dificultats. Moltes vegades és difícil compaginar la família amb les obligacions de l'ajuntament. En dates assenyalades on tothom està amb la família, hi ha algun acte de l'ajuntament i no pots estar amb ells, i això de vegades no és entès i pot crear alguns conflictes.

LLÚCIA SALLERAS JULIÀ

EDAT: 34 anys

PROFESSIÓ: Professora de secundària.

PARTIT POLÍTIC: UM. No està afiliada al partit.

ÀREES DE GESTIÓ: economia, comerç, indústria i artesania.

1.- Quins varen ser els motius que

vos dugueren a formar part d'una llista electoral?

La veritat és que sense cercar-bo em vaig trobar enmig d'un grup de gent molt il·lusionada en treballar pel poble, em varen oferir la possibilitat d'ajudar-los i vaig acceptar.

2.- Què és el que més vos agrada del fet de ser regidora?

Durant el poc temps que duc a l'Ajuntament m'he adonat que no sempre coneixem bé allò que ens envolta. Per això, el que més em satisfà és la possibilitat que tenc ara de conèixer millor el meu poble, els seus problemes, la seva gent, ... i poder ajudar.

3.- Què trobau a faltar o què és el que vos agrada menys?

El que menys m'agrada és el caire polític de la feina.

4.- Pensau que pel fet de ser dona teniu més dificultats per dedicar-vos a la política?

Pel fet de ser dona, no tenc cap problema. Estic capacitada com qualsevol home. Ara bé, el fet de ser dona i a la vegada mare i treballadora,... és molt difícil poder compaginar-ho tot. Si puc fer-ho és gràcies a l'ajuda i la comprensió dels que m'envolten.

EL COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION, TRIPLE CAMPIÓ DELS JOCS ESCOLARS DE VOLEIBOL

Pep Mas i Antoni Gornals

Els equips porrerencs de voleibol del col·legi Verge de Monti-sion varen ser els grans triomfadors en les primeres finals dels Jocs Escolars organitzades per *S'Institut*, i que es varen disputar al pavelló Joan Llaneras de Porreres a mitjan mes de maig. Un pavelló que va ser insuficient per

donar cabuda al nombrós públic que no es va voler perdre aquestes finals escolars de voleibol, dominades pels equips locals, els quals obtingueren els títols de campions a les categories Aleví masculí i Infantil i Cadet femení, mentre que l'equip de Petra es proclamava campió a la categoria Benjamí masculí

i el de Valldemossa a l'Aleví femení. Una gran actuació dels equips de voleibol de la vila que segurament tornaran a repetir en els propers anys, ja que competeixen amb un gran nivell de joc i ens tenen acostumats a les seves victòries i bon joc. Enhorabona i fins al proper torneig!

VIII MEMORIAL TONI TOUS

col·laborar aportant coques i diferent tipus de menjar que tots els assistents al Memorial, jugadors i espectadors, pogueren assaborir a la cloenda de l'acte.

En definitiva, una gran festa del voleibol que any rera any augmenta en participació i nivell. Enguany foren tretze els equips que es desplaçaren a Porreres per competir en el torneig, a més de l'equip local del col·legi Verge de Monti-sion, el que suposà una participació de més de 200 jugadors i jugadores.

Enhorabona i fins l'any que ve!

Els equips del col·legi Verge de Monti-sion van celebrar el 8è Memorial Toni Tous de voleibol i les categories que hi participaren foren les següents: Cadet femení, Cadet masculí, Infantil femení, Infantil masculí, Aleví, Benjamí i Pituvolei, a més d'un partit d'exhibició entre exalumnes del centre educatiu i els Juvenils del col·legi.

Cada categoria va disputar els seus partits en forma de lliga, és a dir, tots contra tots. En acabar cada equip participant va rebre una copa en agraïment per la seva participació en el torneig i, a més, cada jugador va ser obsequiat amb un detall.

I per acabar d'arrodonir la festa, les famílies de l'alumnat de l'escola van

LA SETMANA DEL LLIBRE A LA BIBLIOTECA

Margalida Roig Font
Bibliotecària de Porreres

La setmana del llibre, gràcies a la participació de les escoles, la biblioteca es va omplir de gent i vam dur a terme diverses activitats. Van passar nins de totes les edats, des de zero anys de l'escoleta fins a 14 anys de segon d'E.S.O.

Cada nin va fer un punt de llibre; els més petits van decorar el seu punt amb pintura de dits i ceres; els de tercer, quart i quint van decorar-lo amb collage; i els més grans van cercar un poema o una frase d'un llibre, la van escriure al punt i el van plastificar. A més, els petits van poder gaudir d'un contacontes. El conte seleccionat es titulava "El pollet plomat".

L'hora del conte és una de les activitats habituals de dinamització i promoció de la lectura d'aquesta biblioteca i també la varem voler fer el dia del llibre.

A la biblioteca també es realitzen altres activitats com és la dels nins de taller de Cals Hermanos que vénen un dia a la setmana. Aquí aprenen a relacionar-se amb els llibres i normalment es llegeix un conte. Primer de tot se selecciona el

conte o contes que es narraran, sempre es mira que tenguin una temàtica d'acord amb l'època que estam: tardor, hivern, primavera... i altres que es considerin oportunes. Normalment el conte es narra amb el llibre a la mà i mostrant-los les il·lustracions. Però també empram altres tipus de suports i materials, per exemple titelles o l'ordinador. Sempre feim servir una fórmula màgica per començar i acabar. Una vegada acabat el conte es passa a fer un taller, una manualitat, que tenguí a veure amb el conte contat.

La biblioteca està oberta per tots els grups i les escoles que vulguin venir a fer activitats.

Com a bibliotecària vull donar les gràcies a totes les persones que participen en fer la biblioteca cada vegada més activa.

Nins de Taller

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12. • Porreres.

Tels. 971 64 70 24 - 971 64 78 70

SUPERMERCAT CAN MURTO

*Carnisseria, xarcuteria, peix congelat,
merceria, perfumeria*

AMB SERVEI A DOMICILI

C/ Sa Galla, 94 - Tel. 971 64 70 53 - PORRERES

REDUIR EL CONSUM D'AIGUA

Joana Maria Julià *de can murtó*

El consum d'aigua diari a les nostres illes és molt elevat i encara augmenta més a l'estiu. Per això és important que agafem uns hàbits de comportament per tal de reduir la utilització d'aquest bé, de cada dia més escàs.

Què podem fer?

- Hem d'avisar dels defectes en el funcionament de cisternes, aixetes, dipòsits... Els dipòsits de WC són especialment propius a sofrir fuites d'aigua.
- És molt important la instal·lació d'aparells de reducció de consum (limitadors de pressió, aixetes monocomandament ...), però són inútils si es fa un malbaratament d'aigua.
- Molts de dipòsits de WC permeten un cert control de volum de buidat, la qual cosa facilita un menor consum. Cal conèixer el seu funcionament.
- No deixar que les aixetes ragin innecessàriament, com per exemple: quan ens dutxam en el moment d'ensabonar-nos, quan ens rentam les dents... no fa cap falta que tot aquest temps l'aigua ragi. Quan escurram podem omplir les dues piques en lloc de rebejar o passar plats i demés davall el raig d'aigua tot el temps en marxa, ja que això fa que es gastí molta més aigua.
- Regar cossiols i pasteres amb aigua de netejar verdures.
- Reutilitzar aigua ensabonada per diversos tipus de neteges, etc.

Recordau que l'aigua és un bé escàs i que hi ha molts de països que no poden satisfer la seva necessitat d'higiene ni d'alimentació perquè no tenen aquesta aigua. Hauríem d'agafar hàbits que els nostres padrins i els nostres pares

tenen o tenien perquè han viscut una època en què no hi havia els avançaments tècnics actuals. Ara, nosaltres l'aconseguim tan fàcilment que fins i tot la malgastam!

**ESPORT
ESPLAID**

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

Tel. 971 16 83 13

PUB RESQUILLS ES TRUI DE PORRERES

C/ Pou Florit, 14 - PORRERES

**Bar - Restaurant
SES FORQUES**
Cuina Mallorquina i de Temporada

Menús diaris i menjar a la carta Paelles, fideus, carn a la pedra,...

Ctra. Porreres - Montuïri, Km. 0,500 - PORRERES - 07260 - Tel. 971 16 81 76

PER A NO OBLIDAR

Josep Domínguez, Josep Maria Mora i Josep Palerm

Ens situam a principis de desembre de 2003. A la vila fa fred i un grup de tres intrèpids porrerencs estan a punt de partir cap a un lloc encara més fredolenc: Polònia.

I els coneguts i amics demanant "i què anau a fer? Què hi ha a aquest país tan poc anomenat?". La resposta era ben senzilla: Cracòvia i sobretot Auschwitz, el major camp de concentració i extermini jueu de la II Guerra Mundial.

No era un viatge de masoquisme. La intenció era gaudir d'un país relativament verge (turísticament parlant) i passejar-se, observar, contemplar i sentir una història no tan llunyana del nostre temps: les barbàries que dugueren a terme els nazis entre el 1942 i 1945, temps en què aquest "factoria de la mort" va estar oberta.

Arribar a Polònia no fou del tot fàcil. Vàrem haver d'arribar a Berlín, agafar cotxe, travessar la frontera alemanya-polonesa i endinsar-nos al cor d'un país que estava decorant-se i fent els preparatius per entrar, dia 1 de maig del present any, dins la Unió Europea. En total varen ser prop de 6 hores en cotxe per unes carreteres amb trams bons, alguns acceptables i altres de dolents.

Tot i així, sense perdre la fe i amb una il·lusió comparada al d'un nin petit a punt d'encetar el seu regal d'aniversari, arribàrem a Cracòvia.

Què dir de Cracòvia? Visitau-la! És fascinant, captivadora i fins i tot magnètica. Uns edificis, sobretot al centre majestuosos, un carrers plens de gent que donen vida pròpia a la ciutat, una vitalitat nocturna variada i dinàmica, i una plaça (la segona més gran d'Europa després de la de Sant Marc de Venècia) fastuosa i bella com la que més i que et transmet, entre altres coses, sumptuositat.

Cal destacar també el barri jueu de la ciu-

tat, "Kazimierz" que té moltíssima d'història. Aquí s'aixecaren murs per separar les persones dels "animals" (els jueus) durant la II Guerra Mundial. Aquí exterminaren centenars de jueus. Els maltractaven i mils coses més, totes elles dolentes. Passejar per aquests carrers t'impone respecte. Els edificis són vells, conservant un encant i un atractiu que t'envolta. El barri en sí té un color i un caràcter del tot genuí i autèntic.

I dos dies després, el plat fort del viatge, la raó d'haver recorregut 2.500 Km: Auschwitz – Birkenau. De fet són dos camps de concentració separats per tres escassos quilòmetres: Auschwitz I i Auschwitz II - Birkenau.

La primera aturada és Auschwitz I. És una mescla entre un museu i el propi camp de concentració. Allà, com a tots els camps d'aquest tipus, s'assassinava els interns, però sobretot es duïen a terme treballs forçats. El recorregut és indefinible. Vas caminant entre els barracots i et ve una lleugera idea del que va poder passar uns 60 anys enrere. Està minat de fotografies, imatges audiovisuals, records, materials emprats per les tortures, recipients vertaders de "Zyklon B" (les pastilles que s'utilitzaven per produir gas mortífer dins les cambres repletes de jueus), roba, ulleres i pèls de cabells dels propis presoners, etc.

A mesures que avances fan acte de presència algunes llàgrimes però et contens. Al mateix temps et demanes com la humanitat pot arribar a realitzar atrocitats d'aquesta magnitud. No t'ho expliques. Simplement no hi ha explicació ni justificació.

Arribàrem a una de les poques cambres de gas que es conservaven. Hi havia gent. Gent que resava, gent que dipositava rams de flors als crematoris, gent que plorava a llàgrima viva, gent atordida i escèptica com nosaltres tres.

Quan surts d'aquests dos habitacles (cambra de gas i crematoris on incineraven els cadàvers) fas un alè. Tens la sensació que has estat 15 minuts fora respirar per por de desdibuixar una atmosfera de records, emocions, sentiments i de gent que descança en pau.

Ja a defora, agafarem el cotxe i ens desplaçarem a l'impressionant camp d'extermini de Birkenau o Auschwitz II.

No vos podeu fer una idea de la grandària d'aquest camp. No veus on acaba. Et fotografies a la famosa entrada del camp i a les vies del tren, les mateixes que, un poc més de mig segle enrere, deportaven milers i milers de jueus cap a una mort segura. Aquest camp tenia capacitat per matar i incinerar 24.000 jueus diaris. Alguns estudiosos calculen que durant el temps que estigué obert mataren entorn a 1.600.000 jueus. En fi, sense comentaris.

Molts barracots estaven derruïts. No hi havia cap cambra de gas ni cap crematori en peu però tot i així t'imagines milers de persones cridant, patint, evaporant-se a través de les xemeneies dels crematoris decaiguts. Camines i penses. Camines i reflexiones. Camines i te n'adones del temps que vivim, de la sort que tenim vivint en una democràcia i de la sort que tenim de poder plorar, recordar i no reviuire actes pretèrits com els que ens estàvem imaginant.

Quan surts de tot el complex i retornes cap a la teva ja enyorada Cracòvia, tornes a analitzar tot el que has vist. Durant el trajecte en cotxe tot són comentaris, canvis d'impressió i ganes de dir el que has pogut veure, però sobretot ganes de dir el que has pogut sentir.

Ja ho dèiem anteriorment, no és un acte o viatge de masoquisme, és un viatge únic, del tot recomanable i que hauria de ser de visita obligada. En definitiva, un viatge per a no oblidar.

PAU GRIMALT FUSTER D'ALUMINI**Maria Antònia Bauçà Portell - Catalina Puigròs Gornals**

En Pau, més conegut com de "Sa Bastida" o com un dels dos "Peques", va obrir un negoci, ara fa dos anys i ell mateix ens contarà un poc com ha anat la cosa.

Per què obris aquest negoci?

Perquè m'agradava i a l'anterior feina cobrava poc.

On treballaves abans?

A una fusteria d'alumini. Allà vaig aprendre l'ofici, que no és difícil si hi poses interès. A més, hi vaig estar cinc anys i mig.

Des d'un principi volies dedicar-te a aquesta feina?

Jo volia ser fuster, però no hi ha gaire diferència d'una a l'altra.

Va ser difícil?

No, perquè el meu pare em va ajudar. Vaig dur sort perquè vaig poder obrir un negoci a ca meva. Vaig fer l'obra amb el meu pare i vaig comprar les màquines de segona mà a un negoci que tancava i la furgoneta. Just el necessari.

Vares rebre alguna subvenció?

Sí, en vaig rebre una per obrir el negoci, però era poca cosa.

I per les màquines?

No, per les màquines no vaig rebre cap ajuda.

Quan vares obrir, vares fer propaganda?

M'aturava a totes les obres i també vaig anar a Ràdio Montuïri. A més, a ca nostra som molts i coneixem a molta gent. La millor propaganda és la que es fa de boca en boca.

I quan vares començar, els clients vengueren tot d'una?

Els dos primers mesos estàs més aturat que fent feina. Tenia un dia o dos de feina i els altres m'avorria, per tant, el que feia era agranar el taller.

Què és el que fas exactament?

Persianes, portes, vidrieres... corredors, practicables amb alumini, pvc i vidre.

Treballes tot sol?

Fins ara sí, però ara en començarà un altre.

Quantes hores fas?

Dotze o tretze cada dia.

T'agrada més fer feina per un altre o per tu?

Aquí faig la feina més de gust, però tenc més maldecaps.

Vacances?

Ara fa dos anys i tres o quatre mesos que tenc obert i no n'he tengudes, però enguany agafaré una setmaneta per l'agost.

Finalment, vols engrandir el negoci?

No, són molts de problemes. Les coses grosses que les facin els grossos.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló

Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i divendres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49

Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

ENTREVISTA A VICTÒRIA SALVÀ, COMPONENT DEL DUET FORMAT AMB JOSEP LLUÍS MUNAR

Caterina Gornals Miralles

Quin és el nom artístic del vostre grup musical?

Bona pregunta, però la veritat és que nom del grup no en tenim. Crec que tampoc no som un grup "així com toca", ja que el que feim és a l'hora de fer un cartell posar els nostres noms: Victòria Salvà i Josep Lluís Munar.

Quina edat teniu cada un i quin instrument tocau?

Jo tenc 16 anys i toc la guitarra i cant. En Josep Lluís en té 18 anys i toca la guitarra.

Què estudiava?

En Josep Lluís estudia 1r de Batxiller Artístic i jo faig 4t d'ESO.

Com va sorgir el duet? Qui va tenir la idea?

A veure, en Josep Lluís havia sentit les meves cançons perquè teníem amics comuns, ja que abans no ens coneixíem gaire. I bé un bon dia em va dir que si alguna vegada necessitava algú per tocar que li digués, que ell vendria. I així va ser com un dia el vaig necessitar, tocarem junts i a partir de llavors vam seguir fent un parell de concerts com a duet.

Heu tocat amb altres grups o sols?

Sí, en Josep Lluís té bastants de grups

amb els quals col·labora i a vegades toca tot sol a recitals de poesia o alguna cosa semblant. I jo... bé jo... l'any passat vaig fer un concert acompanyada dels professors de l'escola de música de Porreres, als quals don les gràcies un altre cop des d'aquí. Gràcies!

Quin tipus de música tocau?

Crec que se'n pot dir Rock acústic, bastant suau...

Normalment cantau les cançons d'altres grups? Hi ha algun grup del qual canteu cançons més sovint?

Sí, ens agrada sobretot fer versions de Menaix a Truà, John Lennon, For a Sembrat, Glaucs...

Cantau cançons compostes per vosaltres?

Sí, de fet quasi totes les que cantem són meves. En Josep també compon però normalment les toca amb els altres grups dels quals forma part.

Amb quin idioma soleu cantar?

En Català.

On soleu actuar?

Allà on ens volen. Normalment a bars.

Teniu actuacions previstes per a aquest estiu?

Sí, dia 10 de juliol tocam a Porreres.

Esperam que vengueu tots, eh!!

On assageu?

Je, je, je! La veritat és que assajar, el que és assajar, assajam poc i els pocs pics que ens ajuntam per preparar una actuació ho feim o bé a casa d'en Josep Lluís o bé allà on ens trobam.

Feis d'altres activitats relacionades amb la música? Quines?

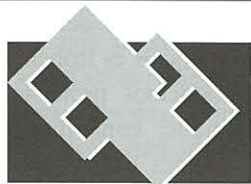
En Josep Lluís fa moltes activitats relacionades amb la música. Jo vaig a classes de guitarra i també, de tant en tant, improviso algun concert per a grups reduïts d'amics quan esteim mooolt avorrits.

De quin grup famós us agradaria formar part? Per què?

Crec que vaig sentir dir a en Josep que li agradaria enregistrar les guitarres acústiques del nou disc d'Alejandro Sanz. I a mi m'agradaria tocar amb Gossos, o cantar amb Sheryl Crow, ja me diràs... no me queda res...

Alguna cosa més que vulgueu afegir a l'entrevista.

Només donar les gràcies a en Jaume "Gua", que al cap i a la fi és qui ens va iniciar en el món de la guitarra i una molt bona persona que sempre m'ha ajudat molt i segueix fent-bo, gràcies!

materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

Construccions i Reformes
BARGAR PORRERES. S.L.

C/ Des Garrover, 17
07260 Porreres

Tel. 971 64 72 12
Mòbil: 649 707 397

DUES ALUMNES PORRERENQUES, TERCER PREMI ESTATAL D'EDUCARED

HAN FORMAT PART DE L'EQUIP DE L'INSTITUT DE FELANITX QUE HA DISSENYAT UNA PÀGINA WEB ESCOLAR SOBRE CIÈNCIES NATURALS, FÍSICA I QUÍMICA

Biel Gomila

Christian Etter (Taller de premsa)

(A la foto, Maria del Mar Rigo és la primera de l'esquerra i Bàrbara Barceló, la del centre)

Maria del Mar Rigo i Bàrbara Barceló, alumnes de quart d'ESO, han estat guardonades amb el tercer premi -d'àmbit estatal- del V Certamen iA navegar!, convocat per Educared, de la Fundació Telefònica, que consisteix en la confecció d'una pàgina web sobre temes relacionats amb el currículum escolar.

Han format part de l'equip de l'institut de Felanitx compost per altres quatre companys felanitxers i coordinats pel seu professor de física i química, Antoni Salvà.

El concurs estableix cinc categories corresponents a cinc etapes d'ensenyança. Han intervingut més de quatre-cents centres educatius d'Espanya. El jurat va fer públic el resultat, a Madrid, el dia 2 de juny.

L'IES Felanitx ha participat en la categoria C que correspon als cursos tercer i quart d'ESO. En primer lloc, s'ha classificat el col·legi Claret de Segòvia; en segon, el col·legi Nuestra Señora de la Fuensanta de Murcia i, en tercera posició, l'IES Felanitx.

Tant na Maria del Mar com na Bàrbara han tengut un paper destacat en la confecció del treball que havia d'editar-se en llenguatge html. Els seus noms figuren a la presentació i de forma especial al temes que elles han elaborat. L'activitat escolar guardonada comprèn una pàgina de presentació; segueixen "biografies dels científics que més ens han impressionat" entre els quals figuren Marie Curie, Charles Darwin, Antoine L. Lavoisier, Louis Pasteur...

A la secció d'articles científics, els estudiants escriuen sobre la diabetis, les plaques tectòniques, les nocions elementals de química i l'origen i evolució dels éssers vius. A continuació, insereixen una entrevista al Dr. Félix Grases de la UIB sobre les seves investigacions del fitato, una explicació d'experiments casolans, curiositats científiques i l'apartat preguntes "suposadament beneïtes". Tanca la publicació el relat de ciència ficció que va obtenir el primer premi al concurs del Dia del Llibre 2004, redactat per tres alumnes de primer de batxillerat i que fa referència a l'evolució de les espècies.

El treball premiat pot veure's a www.educared.net/aprende/anavegar5/podium/podium.htm.

El departament de física i química té un apartat a la pàgina web del centre, www.mallorcaweb.net/iesfelanitx.

Educared és una entitat educativa d'Internet que està impulsada per la Fundació Telefònica, Telefònica i nombroses organitzacions del món educatiu entre les quals es troben les principals associacions professionals de l'ensenyament, confederacions de pares i alumnes i sindicats d'ensenyança. Els seus objectius pretenen convertir-se en un instrument i recurs educatiu, fomentar l'aprenentatge a través d'Internet i l'ús de les noves tecnologies, la difusió de noves metodologies i les innovacions pedagògiques.

L'INSTITUT DE FELANITX FINALISTA A EL PAÍS DE LOS ESTUDIANTES

A DIARI DIGITAL, UN DELS GUANYADORS PER BALEARS,
HI FIGUREN QUATRE ARTICLES D'ALUMNES DE PORRERES

Biel Gomila

L'institut de Felanitx s'ha classificat per a la fase final del concurs *El País de los Estudiantes* que per tercer any consecutiu organitza a nivell estatal el més prestigiós diari d'informació general d'Espanya, *El País*. L'IES Felanitx, juntament amb els instituts de Marratxí i Ses Estacions de Palma, ha aconseguit figurar dins el grup dels tres millors puntuats de Balears i participarà ara a la fase estatal amb els altres tres primers classificats de les desset comunitats autònomes de l'Estat espanyol.

El concurs consistia a confeccionar un diari i publicar-lo a la pàgina web de *El País de los Estudiantes*. Com a mínim, cada centre havia d'editar una portada i cinc pàgines referents a Ciència i Tecnologia, Medi ambient, Societat i Cultura, la teva Comunitat i Tema lliure. Els alumnes havien de seguir unes pautes i adequar-se a la redacció periodística del llibre d'estil de *El País*.

Han participat vint alumnes de quart d'ESO de l'optativa *Taller de premsa* de l'IES Felanitx, el professor d'aquesta assignatura, que ha comptat amb la col·laboració d'altres professors i, fins i tot, algun pare. Des de principi de curs, aquests estudiants han anat redactant articles dels quals n'han fet una selecció per inserir a *Felanitx comarcal* que és el nom del periòdic que han elaborat, ja que inclou, bàsicament, temes de les localitats de la contrada. El mèrit de la publicació rau en el fet que tots els articles són originals i cap n'és resum o

Alumnes de quart d'ESO de l'optativa *Taller de premsa* de l'IES Felanitx amb el professor Biel Gomila

adaptació d'altres escrits. La major part de les fotos també ha estat aportada pels alumnes. La publicitat, que segons les bases "no pot faltar a cap diari", s'ha agafat d'ONGs i, a més, n'han dissenyat una de pròpia sobre els estudis de l'IES Felanitx.

En aquest diari per Internet hi ha quatre articles redactats per alumnes porrerencs, dos són d'opinió i altres dos fan referència al poble de Porreres. Els primers són de Laura Nicolau Viedma: *El tren de la mort* i *La immigració, un problema*. Margalida Grimalt narra la celebració del cinquantenari de la construcció de la carretera a Montis i Magdalena Barceló reproduïx amb fotos l'entrevista als pares de Zoila, la nina xinesa porrerenca. D'aquesta manera, el poble de Porreres podrà ser conegut per molta més gent posat que

són nombroses les persones que es connecten a <http://estudiantes.elpais.es> perquè es tracta d'un concurs destacat i al qual s'han inscrit 3.895 equips d'alumnes corresponents a 1.889 centres escolars de segon cicle d'ESO i batxillerat de tota Espanya. A més, pel fet d'haver quedat finalistes, la pàgina de l'IES Felanitx romandrà accessible durant bastant de temps.

El més important, no ha estat la classificació com a un dels millors de Balears o per a la final estatal, sinó la feina que hi ha darrera, el procés d'aprenentatge i motivació de l'alumnat i el fet d'haver publicat sis pàgines d'un diari a Internet que pot veure tot el món i que és d'elaboració pròpia. Entre aquests joves redactors s'hi troben tres joves de Porreres, dues de les quals ja han debutat a *Llum d'Oli*.

Públic d'una representació teatral organitzada a l'escola graduada de "Can Quec". 20 - juny - 1973.

Fotografia cedida per Antoni Barceló "des Misser"